

2, 428

STANDARDIZACIJA

Bilten

JUGOSLOVENSKOG ZAVODA ZA STANDARDIZACIJU

2

Izdavač:

JUGOSLOVENSKI ZAVOD ZA STANDARDIZACIJU
Beograd, Cara Uroša 54

Odgovorni urednik
Slavoljub Vitorović, dipl. inž.

STANDARDIZACIJA

BILTEN JUGOSLOVENSKOG ZAVODA ZA STANDARDIZACIJU

B E O G R A D

BROJ 2

FEBRUAR — 1969.

STRANA 19 — 54

S A D R Ž A J

	Strana
<i>Predlog standarda:</i>	
<i>Higijensko-tehnička zaštita pri radu. Maksimalno dopuštene koncentracije škodljivih materija u atmosferi radnih prostorija i radilišta</i>	21
<i>Obrazloženje novog predloga JUS Z.B0.001 i dopune i izmene liste maksimalno dopuštenih koncentracija škodljivih supstancija u vazduhu radnih prostorija i radilišta</i>	36
<i>Anotacije predloga standarda:</i>	
<i>— iz oblasti poljoprivrede</i>	42
<i>— iz oblasti pneumatike — klasifikacija spoljnih guma</i>	42
<i>— iz oblasti fotografije</i>	42
<i>— iz oblasti otpornika za elektroniku i telekomunikacije</i>	43
<i>Međunarodna standardizacija — Primljena dokumentacija</i>	44
<i>— Kalendar zasedanja</i>	48
<i>Objavljeni jugoslovenski standardi</i>	50

Predlog standarda
br. 8153

Higijensko-tehnička zaštita pri radu
**MAKSIMALNO DOPUŠTENE KONCENTRACIJE
 ŠKODLJIVI MATERIJA U ATMOSFERI RADNIH
 PROSTORIJA I RADILIŠTA**

J U S
Z. B0. 001
1969.

*Safety standards. Maximum allowable concentrations of toxic gases
 and dusts in working premises atmosphere*

Krajnji rok za dostavljanje primedbi: 1. juni 1969.

U V O D

U tabelama propisanim ovim standardom nalaze se maksimalno dopuštene koncentracije (u daljem tekstu: MDK) škodljivih supstancija u vazduhu radnih prostorija i radilišta za sastojke (gasove, pare, dimove i prašinu) koji se najčešće sreću pri radu u radnim prostorijama i radilištima. Supstancije u koncentracijama navedenim u tabelama ovog standarda prema dosadašnjim istraživanjima i iskustvima, ne bi smeće da izazovu oštećenje zdravlja normalnih, zdravih radnika, pri normalnim uslovima rada i svakodnevnom osmočasovnom radu.

To ne znači da navedene koncentracije ne izazivaju nikakve promene u organizmu. Izvesne promene mogu da postoje, ali su one, po pravilu, takve prirode, da u svakom zdravom organizmu, posle redovnog odmora (16 časova), nastaje potpun oporavak (restitutio ad integrum). To znači da se ne mogu utvrditi nikakve promene u organizmu niti se mogu dokazati supstancije kojima je radnik bio izložen (ukoliko se ne radi o supstancijama koje se normalno sreću u organizmu; naravno, onda one mogu biti samo u fiziološkim i u tolerantnim granicama). Zato treba nastojati da u vazduhu radnih prostorija i radilišta bude što manje škodljivih supstancija, odnosno da njihova koncentracija bude što manje ispod navedenih vrednosti, što se u većini slučajeva može postići primenom odgovarajućih higijenskih tehničkih zaštitnih mera.

Vrednosti MDK u tabelama ovog standarda ne mogu se smatrati kao isključiv osnov za donošenje zaključaka o eventualnoj opasnosti po zdravlje zaposlenih lica koju mogu prouzrokovati koncentracije veće od MDK pri kraćem izlaganju njihovom dejstvu. Kratkotrajna prekoračenja MDK nekih škodljivih supstancija mogu biti bezopasna, dok češća prekoračenja u toku osmočasovnog radnog vremena mogu već dovesti do oštećenja zdravlja. Kod nekih škodljivih materija može i samo jedno prekoračenje dovesti do oštećenja zdravlja.

U tabeli br. 1 ovoga standarda jednom zvezdicom (odnosno oznakom »*«) označene su materije koje imaju akutno toksično dejstvo, pa se granične vrednosti ne bi smeće prekoračiti ni za kratko vreme.

Sa »**« obeležene su materije koje pri ponovljenoj ekspoziciji deluju kumulativno: naznačene vrednosti treba smatrati kao prosečne.

Sa »***« označene su kancerogene materije ili supstancije koje izazivaju senzibilizaciju; za njih nije data zvanična vrednost i ne sme se dopustiti bilo kakav kontakt sa njima, niti njihovo unošenje u organizam čak ni u tragovima.

Ustanovljena koncentracija u radnoj atmosferi ne može se smatrati kao jedino merilo za ocenu stvarne opasnosti za zdravlje zaposlenih lica jer se moraju uzeti u obzir i drugi elementi koji mogu potencirati štetno dejstvo pojedinih supstancija kao što su: forsiran rad, povišena temperatura, vlažnost vazduha ili povećani vazdušni pritisak. Ona se ne može smatrati ni kao jedino merilo za ocenu stvarnog ili prepostavljenog oštećenja zdravlja zaposlenog lica. Konačan zaključak o posledicama po zdravlje može da se doneše samo na osnovu medicinskog nalaza.

MDK određene ovim standardom ne odnose se na atmosferu naselja u okolini radnih prostorija i radilišta.

1 Predmet standarda

- 1.1 Ovaj standard propisuje MDK pojedinih škodljivih gasova, para, dimova i prašine u vazduhu radnih prostorija i radilišta koja ne zahtevaju primenu mera higijensko-tehničke zaštite, odnosno primenu odgovarajućih ličnih zaštitnih sredstava.
- 1.2 Ako se u vazduhu radnih prostorija, radilišta ili pojedinih radnih mesta istovremeno nađu dve ili više vrsta gasova, para, magle, dimova ili prašine, tada se u pogledu ocene opasnosti po zdravlje zaposlenih lica, odnosno potreba sprovođenja zaštitnih mera pri radu, mora zatražiti mišljenje nadležne ustanove.
- 1.3 MDK date u tablicama ne odnose se na atmosferu naselja.

2 Definicija

Maksimalno dopuštenom koncentracijom smatra se ona koncentracija štetnih supstancija u vazduhu radnih prostorija i radilišta koja ne bi smela da prouzrokuje oštećenja zdravlja pri svakodnevnom osmočasovnom radu (koji se odvija pri normalnim klimatskim uslovima i neforsiranom disanju) a izražava se:

- za gasove i pare: težinski mg/m^3 ili zapreminske cm^3/m^3 (ppm) vazduha,
- za otrovne prašine, dimove i magle: mg/m^3 vazduha,
- za mineralne prašine: mg/m^3 vazduha.

3 Vrednosti

MDK i drugi podaci o delovanju pojedinih štetnih supstancija dati su:

- za gasove, pare, otrovne prašine, dimove i magle azbučnim redom u tabeli 1,
- za mineralnu i organsku prašinu izražene težinski, u tabeli 2.

4 Ispitivanje

4.1 Radne organizacije, odnosno poslodavci, dužni su da, vodeći računa o osobinama škodljivih supstancija koje se upotrebljavaju pri radu ili se mogu pojaviti na mestima rada, o zadržavanju i kretanju zaposlenih lica, kao i o stepenu opasnosti do kojeg su, ili mogu da budu, izložena ova lica, obezbede periodično ili trajno ispitivanje zagađenosti atmosfere pojedinim otrovnim supstancijama u radnim prostorijama, odnosno u radilištu.

Analiza vazduha treba da bude kontinuirana svuda gde postoji opasnost od zagađenja vazduha a savremena tehnika omogućuje automatsko određivanje i registraciju koncentracije štetnih supstancija (npr. SO_2). Orientaciono analizu vazduha treba vršiti:

- kod uvođenja ili izmene tehnološkog procesa pri kojima se može očekivati zagađenje vazduha,
- u svim slučajevima kada se zna da u toku tehnološkog procesa pri raznim postupcima dolazi do zagađivanja atmosfere (na primer pri šaržiranju peći i sl.) ako ne postoji automatska registracija aerozagađenja,
- po prestanku ili izmeni u režimu rada, odnosno kvaru ventilacionih uređaja,
- pri prvoj analizi vazduha u cilju utvrđivanja opterećenosti štetnim supstancijama: najmanje 15 dana u svakoj sezoni na svaka dva sata kroz sve smene,
- kod redovne kontrole aerozagađenja u svakoj sezoni najmanje 6 dana po 2 uzorka u toku svake smene. Preporučuje se da se analize vrše dva sata posle početka i pred kraj rada smene.

4.2 Ispitivanju koncentracija škodljivih supstancija u vazduhu radnih prostorija mora da prethodi detaljno poznavanje tehnološkog procesa u pogledu mogućnosti stvaranja pojedinih škodljivih supstancija. Po potrebi, izvršiće se i kvalitativna analiza vazduha u radnim prostorijama, kao i analiza sirovina, poluproizvoda, sporednih i gotovih proizvoda i pomoćnih sredstava, sa toksikološkog gledišta.

4.3 Ispitivanje koncentracije škodljivih supstancija u vazduhu radnih prostorija i radilišta vrši se uzimanjem reprezentativnih uzoraka u neposrednoj blizini organa za disanje radnika, tj. na 1,5 m od površine na kojoj se nalazi radnik, odnosno na mestima i u vremenskim razmacima koji su karakteristični za pravilnu ocenu trenutne ili dnevne izloženosti zaposlenih lica dejству određenih supstancija.

4.4 Pri ispitivanju elemenata iz tač. 3 ovog poglavlja uzimaju se u obzir klimatske prilike i eventualne promene u tehnološkom procesu, ukoliko su od uticaja za pravilnu ocenu zagađenosti radne atmosfere, pa se nađene koncentracije moraju svesti na temperaturu od 20°C i vazdušni pritisak od 760 mm Hg.

4.5 Određivanje zagađenosti vazduha u radnim prostorijama i radilištima vrši se prema standardnim metodama.

5 Značaj odredaba MDK

MDK gasova, para, magle, dimova i prašine po ovom standardu privremenog su karaktera i menjaće se na osnovu iskustava i opažanja u toku njihove praktične primene i na osnovu rezultata naučnih istraživanja u ovoj oblasti.

Tabela 1

Red. broj	NAZIV SUPSTANCIJE	Vrednosti u postojećem standardu izdanja 1964.		Vrednosti koje se predlažu za reviziju standarda 1969.	
		mgr/m ³	ppm	mgr/m ³	ppm
1	2	3	4	5	6
A					
1.	Acetaldehid (etilaldehid)	360	200	360	200
2.	Acetilchlorid	—	—	3,3	1
3.	Acetilentetrabromid (tetrabrometan)	—	—	14	1
4.	Acetofenon (metilfenilketon)	—	—	100	20
5.	Aceton	1.000	420	800	336
6.	Acetoncianhidrin	—	—	1	—
7.	Acetonilaceton (2,5-diketoheksan)	—	—	350	78
8.	Acetonitril (metilcijanid)	70	40	70	0
9.	Akrolein (alilaldehid)	0,25	0,1	0,25	40,1
10.	Akrilamid	K *	—	0,3	—
11.	Akrilonitril (vinilcijanid)	K *	45	20	45
12.	Aldrin (HHDN; heksahlordimetanon naftalin)	K	0,25	—	0,25
13.	Alifatični ugljovodonici-vajtšpirit	—	—	300	—
14.	Alifatični ugljovodonici-ostali	—	—	100	—
15.	Alilalkohol	K *	5	2	5
16.	Alilglicidiletar (AGE)	*	45	10	45
17.	Alilchlorid	—	3	1	3
18.	Alilpropildisulfid	—	12	2	12
	Alkoholi:				
19.	— izoamilalkohol	—	—	100	.27
20.	— izobutilamilalkohol	—	—	300	.47
21.	— butilalkohol	**	300	100	200
22.	— decilalkohol — p (primarni)	—	—	200	.07
23.	— diacetonalalkohol	—	240	50	240
24.	— etilalkohol (etanol)	—	1.900	1.000	1.000
25.	— heksilalkohol — p	—	—	bis 100	.07
26.	— heptilalkohol — p	—	—	bis 100	.08
27.	— metilalkohol (metanol), vidi i 370	—	260	200	1840
28.	— metilamilalkohol	—	—	50	.58
29.	— nezasićeni alkohol (amil-krotil-alkohol)	—	—	bis 0,5	.88
30.	— nonilalkohol — p	—	—	200	.48
31.	— octafluoramilmalkohol	—	—	20	.28
32.	— octilalkohol — p	—	—	100	.08
33.	— propargilalkohol	—	—	100	.78
34.	— izopropilalkohol	**	—	200	.88
35.	— tetrafluoropropilmalkohol	—	—	20	.08
36.	— Alodan (5,6-bis-(hlormetil)-heksahlorciklohepten	—	—	0,5	0,0
37.	Amilacetat	—	525	100	100
38.	Aminazin	K	—	0,3	—
39.	Amini-alifatični, viši ($C_{15}-C_{19}$)	—	—	1	—
40.	Aminoanantova kiselina (7-aminoheptanska kiselina)	—	—	8	—
41.	Aminoanizol, vidi 54	—	—	1	—
42.	Amino-2,4- dihlorfenoksisirćetna kiselina	—	—	1	—
43.	Aminoetanol (aminoalkohol)	—	6	3	6
44.	Amino-5-oksi-3,7-dibrom-1,4-naftohinonimin'	—	—	1	—
45.	Aminopiridin	—	—	2	—
46.	Amonijumsulfamat (Amat), vidi i pod 512	—	15	—	15
47.	Amonijak	*	33	25	33
48.	Anhidrid arsenske kiseline	—	—	0,5	—
49.	Anhidrid borne kiseline	—	—	15	—
50.	Anhidrid buterne kiseline	—	—	10	1,5
51.	Anhidrid ftalne kiseline	—	—	1	—
52.	Anhidrid sirćetne kiseline	—	20	5	20

1	2	3	4	5	6
53.	Anilin	K	20	3	5
54.	Anizidin (metoksianilin; aminoanisol), vidi 41	K	—	—	0,25
55.	Antimon		0,5	—	—
56.	Antimon (petovalentni oksidi i sulfidi-prašina)		—	—	—
57.	Antimon (trovalentni oksidi i sulfidi-prašina)		—	—	—
58.	Antimon vodonik (kao Sb)		0,5	—	—
59.	Antrahinon u vidu prašine		—	—	—
60.	ANTU (alfa-naftiltiourea)	K	0,3	—	—
61.	Arsenik (kao As ₂ O ₃)		0,5	—	—
62.	Arsenova kiselina		—	—	—
63.	Arsenvodonik (arsin)		0,2	0,05	0,1
64.	Azinfosmetil (metil-o,o-dimetil-S-4-okso-1,2,3-benzotriazin-3-metilfosforditionat)	K	—	—	0,025
65.	Azotna kiselina		25	10	5
66.	Azotovi oksidi	**	9	—	2
B					
67.	Bakar — dim		0,1	—	—
68.	Bakar — prašina		1	—	—
69.	Bakar — silikat		—	—	4
70.	Bakartrihlorfenol		—	—	—
71.	Barijum (rastvorljiva jedinjenja)		0,5	—	—
72.	Benzen (benzol)	K *	50	15	50
73.	Benzidin	*** K	—	—	—
74.	Benzilacetat (fenilmelilacetat)		—	—	200
75.	Benzilhlorid (alfa-hlortoluol)		5	1	5
76.	Benzin		500	125	300
77.	Benzin za lakove		—	—	100
78.	Benzohinon		—	—	0,4
79.	Benzoilperoksid		—	—	0,1
80.	Benzotrihlorid (toluentrihlorid; fenilhloroform)		—	—	—
81.	Berilijum	**	0,002	—	0,001
82.	Bishlormetilnaftalin		—	—	0,5
83.	Boroksid		—	—	15
84.	Bortrifluorid (borfluorid)	*	3	—	3
85.	Brom		0,7	100.	0,7
86.	Bromoform (tribrommetan)	K	—	—	0,5
87.	Bromovodonik		10	200	7
88.	1,3-Butadien (divinil; viniletlen)		2.200	31	500
89.	Butanon (metiletilketon), vidi 388		590	0	200
90.	Butanol (butilalkohol)		—	1	200
91.	Butanol, tercijarni (2-metil-2-propanol; trimetilkarbinol)		0,	—	66
92.	n-Butilacetat		950	200	200
93.	Butilamin	K *	15	5	42
94.	Butil-»celosolv« (etanol-, 2-butoksi; etilenglikolmonobutiletar), vidi 287		—	—	5
95.	i-Butilen (2-metilpropen)		—	—	240
96.	Butilestar akrilne kiseline		—	—	100
97.	Butilglicidiletar (BGE)		270	50	50
98.	Butilglikol (etilenglikolmonobutiletar)		—	—	120
99.	Butilhromat, (kao CrO ₃)	K *	—	—	—
100.	Butilmerkaptan		35	10	35
101.	Butilmetakrilat		—	—	10
102.	n-Butiltoluen		60	10	60
103.	Butil-3-tritiofosfat (Butifos)	K	—	—	10
104.	1,4-Butilindol (pare i aerosoli)		—	—	—

1	2	3	4	5	6
C					
105.	Cijanbenzil (benzilcijanamid)	—	—	0,3	—
106.	Cijanhlorid (hlorcijan)	—	—	1	0,39
107.	Cijanidi (kao CN)	K 5	—	5	—
108.	Cijanovodonik	* 11	10	0,3	0,08
109.	»Cellosolv« (etoksietanol; etilen glikolmonoetiletar) — vidi 229	K 740	200	540	100
110.	»Cellosolv«-acetat (etoksietilacetat; etilglikolacetat), vidi 209, 229 i 282	* 540	100	120	25
111.	Cinkoksid	* 5	—	0,3	—
112.	Cirkonijum-jedinjenja (kao Zr)	5	—	5	—
113.	»Crag« [Natrijum S-(2,4-dihlorfenoksi)-etanolhidogensulfat]	—	—	15	—
114.	Cikloheksan (heksametilen; heksahidrobenzen)	1.400	400	1.050	300
115.	Cikloheksanol (heksahidrofenol)	200	50	200	50
116.	Cikloheksanon (ketoheksametilen)	200	50	200	50
117.	Cikloheksen	1.350	400	1.015	300
118.	Cikloheksanon-2-oksim (kaprolaktam)	—	—	200	50
119.	Cikloheksilamin (heksahidroanilin, aminocikloheksan)	—	—	20	—
120.	Cikloheksilaminhromat	K —	—	2	—
121.	Cikloheksilaminkarbonat	—	—	200	—
122.	Ciklopentadien	—	—	200	75
123.	Ciklopentadieniltrikarbonil-mangana	—	—	0,1	—
D					
124.	DDT (dihlordifeniltrihloretan)	K 1	—	0,1	—
125.	DDVP (dimetildihlorvinilfosfat)	K —	—	0,1	—
126.	2,4-D (2,4-dihlorfenoksi sirćetna kiselina)	K 10	—	10	—
127.	Dekaboran ($B_{10}H_{14}$)	K 0,3	0,05	0,3	0,05
128.	Dekalin (dekahidronaftalin)	—	—	100	17
129.	Demeton (smeša o,o-dietiletil-o-tioetilfosforionat I + o,o-dietil-S-etiltioetilfosforionat II 2 : 1), vidi 507	K 0,1	—	0,1	—
130.	Diacetonalkohol (diaceton; 4 hidroksi-4-metilpentanon-2)	— 240	50	240	50
131.	Diazometan (azimetilen)	—	—	0,4	0,2
132.	Diboran (boroetan B_2O_6)	K 0,1	0,1	0,1	0,1
133.	1,2-Dibrommetan (etilendibromid)	K * 190	25	190	25
134.	Dibutilfosfat	—	—	5	—
135.	Dibutilftalat	—	—	5	—
136.	Dicikloheksilamin	—	—	150	19
137.	Dieldrin (heksahlorepoksioktahidrodimetanon-naftalin; HEOD)	K 0,25	—	0,25	—
138.	Dietilamin	— 75	25	75	25
139.	Dietilaminoetanol	K 50	10	50	10
140.	Dietilaminoetilmekaptan	K —	—	1	—
141.	Dietiletar (etiletar; etar)	— 1.200	400	300	75
142.	Dietilkarbonat	—	—	980	—
143.	Difenil	** —	—	1	0,2
144.	Difenilpropan	—	—	5	—
145.	Difluordibrommetan	— 860	100	860	100
146.	Diglicidiletar	— 2,8	0,5	2,8	0,5
147.	3,4-Dihloranilin	K —	—	0,5	—
148.	o-Dihlorbenzen	* 150	25	150	25
149.	p-Dihlorbenzen	—	—	—	75
150.	Dihlordiflormetan (Freon 12)	— 4.950	1.000	4.950	1.000
151.	1,3-Dihlor-5,5-dimetilhidration (dihlorhidrin)	—	—	0,2	—

1	2	3	4	5	6
152.	1,1-Dihloretan, vidi 225	400	100	50	25
153.	1,2-Dihloretan	200	50	50	12,5
154.	1,2-Dihloretilen	790	200	790	200
155.	1,2-Dihloretiletar	K *	90	50	90
156.	Dihlorfeniltrihlorsilan	—	—	1	—
157.	Dihlormetan (metilenchlorid), vidi 412	1.750	500	500	144
158.	Dihlormetilosikliklobutan	—	—	0,5	—
159.	Dihlordiflormetan (Freon 12), vidi 261	4.950	1.000	1.950	1.000
160.	Dihlormonofluormetan (Freon 21)	4.200	1.000	4.200	1.000
161.	2,3-Dihlor-1,4-naftohinon	—	—	—	—
162.	1,1-Dihlornitroetan	*	60	10	60
163.	1,2-Dihlorpropan (propilendiflhorid; dihlorstiren)	—	350	75	350
164.	Dihlortetrafluoretan (Freon 114)	7.000	1.000	4.950	564
165.	Dihidrooksibenzen (hidrohinon), vidi 304	—	—	2	—
166.	Diizobutilen	—	—	4.600	—
167.	Diizobutilketon (2,6-dimetil-4-heptanon)	290	50	290	50
168.	Diizopropilamin	K	—	—	—
169.	Dimetoksimetan (metilal), vidi 377, 182	—	—	20	5
170.	Dimetilacetamid	K	3.100	1.000	3.100
171.	Dimetilamin	K	35	10	35
172.	Dimetilaminobenzen; (dimetilanilin; ksilidin), vidi 358	—	—	1	0,5
173.	n-Dimetilanilin	K	25	5	3
174.	Dimetilbenzen (ksilen), vidi 357	—	25	0,25	0,05
175.	Dimetilbenzilamin	—	400	100	50
176.	Dimetildibrom-2-dihloretifikofat (Dibrom)	—	—	5	—
177.	Dimetildioksan	—	—	3	—
178.	Dimetilformamid	K	—	—	10
179.	Dimetilheptanon (diizobutilketon), vidi 167	60	20	10	3
180.	1,1-Dimetilhidrazin	—	290	50	290
181.	Dimetilnitrozoamin	K	1	0,5	1
182.	Dimetiloksimetan (formal; metilal metilendimetiletar), vidi 169, 377	***	—	—	—
183.	Dimetiltalat	—	3.100	1.000	3.100
184.	Dimetilsulfat	**	—	—	5
185.	Dimetiltereftalat	K	5	1	5
186.	Dinil	—	—	0,1	—
187.	Dinitriladipinska kiselina	—	—	10	—
188.	Dinitrobenzen	K **	—	—	20
189.	o-Dinitrokrezol	K	1	—	1
190.	Dinitrofluorbutilfenol	0,2	—	0,05	—
191.	Dinitro-2-izopropilfenol (4,6)	—	—	0,05	—
192.	Dinitrofenol	—	—	0,05	—
193.	Dinitrorodanbenzen (dinitrotiocianobenzen)	—	—	0,05	—
194.	Dinitrotoluen	K **	—	—	2
195.	Dioksan (dietilendioksid)	K	1,5	—	0,05
196.	Dipropilenglikolmetiletar	K	360	100	360
197.	Diptal (diizopropiltrihloralilitiokarbamat)	—	—	600	100
198.	Dioktilftalat, sekundarni (dietilheksilftalat)	—	—	1	—
	E	—	—	5	—
199.	Endrin (heksahlorepoksioktahidro- endodimetanonnaftalin)	K	0,1	—	0,1
200.	Ekstralin	—	—	20	—
201.	Epihlorhidrin (chlорpropilenoksid)	K	18	5	18
202.	EPN (o-etyl-o-p-nitrofenilbenzentiofosfonat)	K	0,5	—	0,5
203.	1,2-epoksipropan; (propilenoksid)	—	240	100	240
204.	1,3-epoksi-propanol (glicidol), vidi 282	—	150	50	100
		—	—	150	50

1	2	3	4	5	6
205.	Etanetiol; (etilmerkaptan), vidi 219	52	20	25	10
206.	Etanolamin (monoetanolamin; kolamin; 2-aminoetanol)	—	—	6	3
207.	Etersulfonat (n-hlorfenil-n-hlor-benzosulfonat; pare i aerosoli)	—	—	2	—
208.	Etoksietanol (etilenglikolmonoetiletar), vidi 283	K 740	200	740	200
209.	Etoksietilacetat (Cellosolvacetat), vidi 110, 289 i 382	540	100	120	25
210.	Etilacetat (etilestar sirčetne kiseline)	1.400	400	200	29
211.	Etilacetoacetat	K —	—	270	61
212.	Etilakrilat	K * 100	25	100	25
213.	Etilamin (aminoetan)	45	25	18	10
214.	Etilbenzen (feniletan)	870	200	435	100
215.	Etilbromid (brometil)	890	200	890	200
216.	Etileter (dieteteter; eter)	1.200	400	300	75
217.	Etilformiat	300	100	300	100
218.	Etilhlorid	2.600	1.000	260	100
219.	Etilmerkaptan (etanetiol; etilsulfhidrat), vidi 205	* 52	20	25	10
220.	Etilmerkurihlorid, vidi 367	—	—	0,005	—
221.	Etilmerkurifosfat	—	—	0,005	—
222.	Etilsilikat	850	100	85	10
223.	Etiltoluen	—	—	50	—
224.	Etilendiamin (1,2-diaminoetan)	30	10	2	0,7
225.	1,1-Etilendihlorid (dihloretan), vidi 152	400	100	50	25
226.	Etilenglikoldinitrat	K —	—	1,2	0,2
227.	Etilenglikolmonobutiletar (butil-»cellosolv«), vidi 95	240	50	240	50
228.	Etilenglikolmonoetiletar (»Cellosolv«) vidi 110	K 740	200	540	100
229.	Etilenglikolmonoetiletaracetat (»Cellosolv«-acetat), vidi 110, 209, 382	540	100	120	25
230.	Etilenglikolmonometiletar (metil-»cellosolv«), vidi 382	80	25	80	25
231.	Etilenglikolmonometiletaracetat (metil-»cellosolv«-acetat), vidi 111, 381	120	25	120	25
232.	Etilenhlorhidrin (2-hloretilalkohol; glikohlorhidrin)	K 17	5	16	5
233.	Etilenimin (aziridin)	K 9	5	0,1	0,05
234.	Etilenoksid	18	10	18	10
235.	Etilensulfid	K —	—	0,1	—
236.	Estri: — butilestar akrilne kiseline	—	—	10	0,2
237.	— etilestar akrilne kiseline	—	—	60	15
238.	— metilestar akrilne kiseline	35	—	20	6
239.	— butilestar metakrilne kiseline	—	—	10	0,17
240.	— metilestar metakrilne kiseline	—	—	50	12
241.	— etilestar mravlje kiseline	—	—	300	100
242.	— metilestar mravlje kiseline	—	—	250	100
243.	— amilestar sirčetne kiseline, vidi 37	525	100	100	20
244.	— benzilestar sirčetne kiseline	5	1	5	1
245.	— etilestar sirčetne kiseline	1.400	400	200	29
246.	— propilestar sirčetne kiseline	840	200	200	95
247.	— vinilestar sirčetne kiseline	—	—	10	0,3
248.	— propilestar propionske kiseline	—	—	70	15
F					
249.	Fenilglicidiletar (PGE)	K 310	50	310	50
250.	Fenilhidrazin (hidrazobenzen)	22	5	22	5
251.	Fenilmetildihlorsilan	—	—	1	—

1	2	3	4	5	6
252.	p-Fenilendiamin (p-diaminobenzol)	K	—	—	—
253.	Feniletilen (stiren), vidi pod 509		420	100	0,1
254.	Fenol (karbolna kiselina; hidroksibenzen)	K	19	5	42
255.	Ferbam (feridimetilditiokarbamat)		15	—	10
256.	Ferovanadijum (prašina)		1	—	5
257.	Fluor		0,2	0,1	1,2
258.	Fluorcirkonat		—	—	0,2
259.	Fluoridi (kao F)	**	2,5	—	—
260.	Fluorovodonik		1,7	2,5	1
261.	Freon 12 (difluordihlometan »F-12«), vidi 159		4.950	1.000	1,7
262.	Freon 11 (trihlormonofluormetan »F-11«)		5.600	1.000	2,5
263.	»Fibrogglas«		—	—	1.000
246.	Formaldehid (formalin, formol)		—	—	—
265.	Fosdrin (2-karbometoksi-1-metilvinildimetilfosfat)		6	5	0,8
266.	Fosfamid (o,o-dimetil-S-metilkarbamidometilditiosfat)	K	0,1	—	—
267.	Fosfor — beli, žuti		—	—	0,5
268.	Fosforna kiselina		0,1	—	—
269.	Fosforna kiselina, anhidrid		0,1	—	—
270.	Fosforoksihlorid		—	—	—
271.	Fosforpentahlorid		3	0,5	1
272.	Fosforpentasulfid		1	—	0,17
273.	Fosfortrihlorid		1	—	—
274.	Fosforvodonik (fosfin)		3	0,5	—
275.	Fosgen (karbonilhlorid)		0,15	0,1	0,5
276.	Furan (furfuran; tetrol)		0,4	0,1	0,065
277.	Furfurilalkohol (furilkarbinol)		—	—	0,1
278.	Furfurol (furfural; furfuraldehid; furol)	K	200,0	50	200,0
279.	Ftalni anhidrid		20	10	50,0
			12	2	10
				12	2
G					
280.	Germanijum i oksidi		—	—	—
281.	Germanijumtetrahlorid		—	—	2
282.	Glicidol (2,3-epoksi-1-propanol), vidi 204		150	50	1
283.	Glicolmonoetiletar (etoksietanol), vidi 208		740	200	50
284.	Gution (azinfosmetil)		—	—	200
				4,0	—
H					
285.	Hafnijum		0,5	—	—
286.	n-Heksan		1.800	500	0,5
287.	Heksaetiltetrafosfat (HEPT)		—	—	—
288.	Heksahloran (HCH)		—	—	250
289.	Heksfluorid sumpora, vidi 561		—	—	0,5
290.	Heksahlorbenzen		—	—	6.000
291.	Heksahlorcikloheksan (Lindan), vidi 361	K	0,5	—	1.000
292.	Heksahlorciklopentadien		—	—	0,9
293.	Heksahloretan (perhloretan)	K	—	—	0,5
294.	Heksahlornaftalin	K	—	—	0,1
295.	Heksametilendiamin	K **	—	—	10
296.	Heksametilendiamindiizocianat		—	—	0,02
297.	Heksilacetat — sek.		—	—	—
298.	Heksogen (metilentrinitroamin)		—	—	0,05
299.	Heksanon, vidi 381		—	—	295
300.	Heptahlor (1,4,5,6,7,8,8-heptahlor-3a, 4,7, 7a tetrahidro-4,7-metanoinden)		410	100	50
301.	Heptan — n	K	—	—	1
302.	Hidrazin (diamin)		—	—	410
303.	Hidrazoična kiselina	K	1,3	1	100
304.	Hidrohinon (p-dihidroksibenzol), vidi 165		1,8	1	500
			2	—	1
				2	—

1	2	3	4	5	6
305.	Hinon (benz hinon)	0,4	0,1	0,05	0,012
306.	Hlor	*	2	0,5	2
307.	Hloracetaldehid		3	1	1
308.	Hloracetofenon (fenacilhlorid)		—	—	0,3
309.	p-Hloranilin	K	11	4	0,05
310.	m-Hloranilin	K	11	4	0,05
311.	Hlorbenzen, mono (benzenhlorid; fenolhlorid; monohlorbenzol)		350	75	350
312.	Hlorbrommetan (metilenhlorbromid)		1.050	200	1.050
313.	Hlorbutadien (hloropren)		—	—	90
314.	Hlordan (oktahlortetrahidrometanoindan)		0,5	—	0,5
315.	Hlordinfenil (53% Hlora)	K	0,5	—	0,5
316.	Hlordinfenil (42% Hlora)	K **	1	—	1
317.	Hlordinoksid	K	0,3	—	0,1
318.	m-Hlorfenilizocianat		—	—	0,5
319.	p-Hlorfenilizocianat		—	—	0,5
320.	Hlorindan (oktahlorendometilen heksahidroindan)		—	—	0,01
321.	Hlorkampfen (sa 60% hlora)		—	—	0,5
322.	Hlormetiltrihlorsilan		—	—	1
323.	Hlornaftalin (više od 5 Cl u mol.)	**	0,5	—	0,5
324.	1-Hlor-1-nitropropan		100	20	100
325.	Hloroform	*	240	50	240
326.	Hloropren (2-hloro-1,3-butadien; hlorbutadien)	K	90	25	90
327.	Hlorpelargonska kiselina		—	—	5
328.	Hlorpikrin (trihlornitrometan), vidi 452		0,7	0,1	0,7
329.	m-Hlorstiren		—	—	50
330.	o,p-Hlortoluen		—	—	395
331.	Hlortrifluorid		0,4	0,1	0,4
332.	Hlorvinil	*	—	—	30
333.	Hlorovodonik (hlorovodonična kiselina)	*	7	5	7
334.	Hromna kiselina i hromati (kao CrO ₃)		0,1	0,1	0,1
I					
335.	Itrijum		5	—	1
336.	Izoforon		140	25	140
337.	Izopren (3-metil-1,3-butadien)		—	—	40
338.	Izopropilglicidiletar (IGE)	K	240	50	240
J					
339.	Jod	*	1	0,1	1
K					
340.	Kadmijum (metal-prašina)		0,2	—	0,2
341.	Kadmijumoksid	**	0,1	—	0,1
342.	Kalaj (neorganska jedinjenja kao Sn)		2	—	2
343.	Kalaj (organska jedinjenja kao Sn)	K	0,1	—	0,1
344.	Kalcijumarsenat (krečni arsenat, trikalcijumarsenat)		0,1	—	0,1
345.	Kalcijumoksid		5	—	5
346.	Kamfor		2	—	2
347.	Kapronska kiselina		—	—	5
348.	Karbaril (Sevin; 1-Naftil-n-metilkarbamat)		—	—	5
349.	Karbin (4-Hlorbutin-2-N-Hlorfenilkarbamat)		—	—	0,5
350.	Karbonat cikloheksilamina		—	—	10
351.	Karbonil nikla, vidi 433		0,7	0,1	0,007
352.	Keten (karbometilen)		0,9	0,5	0,9
353.	Kerozin (računat na C)		—	—	300
354.	Kobalt-metalni dim, prašina		0,5	—	0,1

1	2	3	4	5	6
355.	Krezoli, svi izomeri (metilfenol)	K	22	5	22
356.	Krotonaldehid (propilenaldehid)		—	—	5
357.	Ksileni (dimetilbenzen), vidi 174		400	100	6
358.	Ksilidini (dimetilanilin), vidi 177	K	25	5	50
				3	12
L					0,6
359.	Laurilmerkaptan (dodecilmerkaptan)		—	—	—
360.	Ligroin (računat na C)		—	—	42
361.	Lindan (gama-heksahlorcikloheksan), vidi 291		0,5	—	300
362.	Litijumhidrid		0,025	—	0,5
M				0,025	—
363.	Magnezijumoksid (dim)		15	—	—
364.	Malation (karbofos)	K	15	—	15
365.	Mangan	*	5	—	—
366.	Merkaptofos (dietiletilmerkapto- etiltiofosfat + izoheksacikloheksan)		—	—	0,5
367.	Merkuran (etilmekurihlorid), vidi 220		—	—	0,005
368.	Mezitiloksid		—	—	100
369.	Metafos (metilparation)		—	—	25
370.	Metanol (metilalkohol), vidi 27		260	200	50
371.	Metakrilna kiselina		—	—	40
372.	Metasistoks (etilhloriddimetilestar fosf. kis.)	K	5	—	715
373.	Metilacetat	K	450	150	5
374.	Metilacetilen (alien; propin)		1.650	1.000	300
375.	Metilakrilat	*	35	10	100
376.	Metilakrolein		—	—	35
377.	Metilal (dimetoksimetan; formal; metilendimetiletar), vidi 169, 182	K	—	—	10
378.	Metilamin (monometilamin, aminometan)		3.100	1.000	0,02
379.	Metilbromid (brommetan)	K	31	25	0,005
380.	Metilbutilketon (heksanon), vidi 300		80	20	12
381.	Metil-»cellosolv« (etilenglikol monometiletar), vidi 231		410	100	80
382.	Metil-»Cellosolv«-acetat, vidi 229, 110	K	—	—	20
383.	Metilcikloheksan		120	25	25
384.	Metilcikloheksanol		2.000	500	10
385.	Metilcikloheksanon		470	100	470
386.	Metildipropilenglikoletar	K	460	100	100
387.	Metiletar akrilne kiseline		600	100	460
388.	Metiletiketon (butanon; MEK), vidi 89		—	—	100
389.	Metiletiltiofos		590	200	600
390.	Metilfluorfenildihlorsilan		—	—	200
391.	Metilformiat		250	100	70
392.	Metifuran (silan)		—	—	0,03
393.	Metilglicol		—	—	1
394.	Metilheksilketon		—	—	0,1
395.	Metilhlorakrilat		—	—	0,3
396.	Metilhlorid		—	—	25
397.	Metilhloroform		105	50	5
398.	Metilizobutikarbino	K	1.080	200	50
399.	Metilizobutilketon		100	25	20
400.	Metilizocijanat	K	410	100	100
401.	Metilketen (Heptanon)		—	—	410
402.	Metiljodid	K	—	—	0,05
403.	Metilmerkaptan	*	40	20	—
404.	Metilmekrilat		—	—	465
405.	1-Metilnaftalin		410	100	100
406.	2-Metilnaftalin		—	—	28

1	2	3	4	5	6
407.	Metilnitrofos (dimetilnitrometilfeniltiofos)	—	—	0,1	—
408.	Metilpropilketon (2-pantan), vidi 464	700	200	700	200
409.	Metilstiren	* 480	100	480	100
410.	Metilsistoks (Demetonmetil)	K —	—	0,1	0,01
411.	Metilenbisfenilizocianat (MDI)	—	—	0,2	0,02
412.	Metilenhlorid (dihlormetan), vidi 157	* 1.750	500	500	144
413.	Metoksihlor (metoksi DDT; dimetoksidifeniltrihloretan)	15	—	15	—
414.	Mezitilosid	100	25	100	25
415.	Mineralno ulje	5	—	5	—
416.	Molibden (nerastvorna jedinjenja kao Mo)	15	—	15	—
417.	Molibden (rastvorna jedinjenja kao Mo)	—	—	5	—
418.	Monobutilamin	—	—	200	—
419.	Monohlordimetiletar (računato na Cl)	—	—	0,5	—
420.	Monohlorcikloheksan	—	—	50	—
421.	Monoizopropilamin	—	—	1	—
422.	Monometilanilin	K 9	2	9	2
423.	Monometilhidrazin	K *	—	0,35	0,2
424.	Morfolin (tetrahydro-1,4-oksazin; dietilenimidoksid)	K —	—	70	20
425.	Mravlja kiselina	K —	—	9	5
N					
426.	Nafta (iz katrana) solvent nafta	* 200	50	100	25
427.	Nafta — petrolej	500	125	300	75
428.	Naftilamin	*** K —	—	—	—
429.	Natrijumfluoroacetat	K 0,05	—	0,05	—
430.	Natrijumhidroksid (kamena soda; kaustična soda)	— 2	—	2	—
431.	Natrijumrodanid	—	—	50	—
432.	Nikl (metal rastvorna jedinjenja)	—	—	0,5	—
433.	Niklkarbonil (nikltetrakarbonil), vidi 351	0,7	0,1	0,007	0,001
434.	Nikotin	K 0,5	—	0,5	—
435.	m-Nitroanilin	K —	—	0,1	0,01
436.	o-Nitroanalin	K —	—	0,5	0,08
437.	p-Nitroanilin	K 6	1	6	1
438.	Nitroanisol	—	—	3	0,4
439.	Nitrobenzen	K 5	1	5	1
440.	Nitrobutan	—	—	30	7
441.	Nitrocikloheksan	—	—	1	0,2
442.	Nitroetan	310	100	30	10
443.	Nitroglycerin	K 2	0,2	2	0,2
444.	Nitrohlorbenzen	—	—	1	—
445.	Nitroksilen	—	—	5	—
446.	Nitrometan	250	100	30	12
447.	Nitronatrijummetilamin	*** —	—	—	—
448.	1-Nitropropan	—	—	90	25
449.	2-Nitropropan	90	25	90	25
450.	Nitrogentrifluorid	—	—	29	10
451.	Nitrotoluen (metilnitrobenzen)	K 17	3	17	3
452.	Nitrotrihlormetan (hlorpirin), vidi 328	0,7	0,1	0,7	0,1
453.	Oktahlornaftalin	** K —	—	0,1	—
454.	Oktan	—	—	2.350	500
455.	Oktanon	—	—	200	—
456.	Oksalna kiselina	—	—	1	—
457.	Oovo (dim i prašina)	0,15	—	0,05	—
458.	Oovoarsenijat	0,15	—	0,015	—
459.	O.M.P.A. (oktametilpirofosforamid; Pestox)	—	—	0,2	—

1	2		3	4	5	6
460.	Osmijumtetraoksid		—	—	0,002	—
461.	Ozon	*	—	—	0,1	—
P						
462.	Paration (o,o-dietil-p-nitrofeniltiofosfat)	** K	0,1	—	0,1	—
463.	Pentan		2.950	1.000	2.950	1.000
464.	Pantanon (metilpropilketon), vidi 408		700	200	700	200
465.	Pentafluorid sumpora		—	—	0,25	0,025
466.	Pentaboran (borhidrid)		0,01	0,005	0,01	0,005
467.	Pentadecilamin		—	—	1	—
468.	Pentahlorbenzen		—	—	0,5	—
469.	Pentahloretan		40	5	40	5
470.	Pentahlorfenolat natrijuma	K	—	—	0,1	—
471.	Pentahlorfenol	K	0,5	—	0,5	—
472.	Pentahlornaftalin	K	0,5	—	0,5	—
473.	Perfluorizobutilen		—	—	0,1	—
474.	Perhloretilen		—	—	10	—
475.	Perhlorilfluorid		—	—	13,5	3
476.	Perhlorimetilmerkaptan		0,8	0,1	0,8	0,1
477.	Pikolini smeša		—	—	5	—
478.	Pikrinska kiselina (2,4,6-trinitrofenol)	K *	—	—	0,1	—
479.	Piretrum		5	—	5	—
480.	Piridin		15	5	15	5
481.	Platina, rastvorljive soli		0,002	—	0,002	—
482.	Polihlorpinen		—	—	0,2	—
483.	Polivinilhlorid, prašina		—	—	6	—
484.	Porofor (metiluretanbenzensulfohidrazin)		—	—	0,05	—
485.	i-Propilacetat		840	200	840	200
486.	i-Propilamin	K	12	5	12	5
487.	i-Propilbenzen (kumol)	K	980	400	980	400
488.	i-Propiletar (dipropiletar)		2.100	500	2.100	500
489.	i-Propilglicidiletar		240	50	240	50
490.	i-Propillakton	***	—	—	30	—
491.	n-Propilnitrat		110	25	110	25
492.	Propilpropionat		—	—	70	—
493.	Propilendihlorid		—	—	350	—
494.	Propilenimin	K	60	25	5	2
495.	Propilenoksid		240	100	240	100
R						
496.	Renacit II (trihlortiofenol + trihlorfenoldisulfid)		—	—	5	—
497.	Renacit V (cinkpentahlorotiofenol)		—	—	2	—
498.	Rodijum-metal, dim prašina		—	—	0,1	—
499.	Ronel (o,o-dimetil-o-/2,4,5-trihlorfenil-tiofosfat)		—	—	15	—
500.	Rotenon		—	—	5	—
S						
501.	Selen-jedinjenja, kao Se		0,1	—	0,1	—
502.	Selen, amorf		—	—	2	—
503.	Selenheksilfluorid		0,2	0,5	0,2	—
504.	Selenvodonik		—	—	0,1	0,03
505.	Simazin (hlordietilamino-sintriazin)		—	—	2	—
506.	Sirćetna kiselina (octena kiselina)		25	10	25	10
507.	Sistoks (demeton), vidi 129	K	0,1	—	0,1	—
508.	Srebro		0,05	—	0,01	—
509.	Stiren (stirol), vidi 253	K	420	100	42	10
510.	Strihnin		0,15	—	0,15	—
511.	Sublimat		—	—	0,1	—

1	2	3	4	5	6
512.	Sulfonat amonijuma (amat), vidi 46	—	—	15	—
513.	Sulfurilfluorid	20	5	20	5
514.	Sulfurihlorid	—	—	5	0,9
515.	Sumpordioksid	*	10	4	4
516.	Sumporhekšafluorid		6.000	1.000	6.000
517.	Sumpornonohlorid		6	1	1
518.	Sumporna kiselina	*	1	—	—
519.	Sumporpentafluorid		0,25	0,025	0,25
520.	Sumporvodonik (vodoniksulfid)		10	7	7
T					
521.	T-2,4 (trihlorfenoksisirčetna kiselina)	K	10	—	10
522.	Talijum	K	0,1	—	0,1
523.	Tantal		5	—	5
524.	TEDP (tetraetilditiopirofosfat)	K	0,2	—	0,05
525.	Teflon, produkti raspadanja	***	—	—	—
526.	Telur		0,1	—	0,01
527.	Telurheksafluorid		0,1	—	0,2
528.	Terpentin		560	100	560
529.	TEPP (tetraetilpirofosfat)	K	0,05	—	0,05
530.	Tetrabrommetan		14	1	14
531.	Tetrabromidacetilen		14	1	14
532.	Tetrabromolovo (TEO)	K	0,075	—	0,005
533.	Tetrahidroetan	K	7	1	7
534.	Tetrahidrofuran		590	200	590
535.	1,1,2,2-Tetrahlor-2,2-difluoretan		8.430	1.000	4.170
536.	1,1,2,2-Tetrahlor-1,2-difluoretan		4.170	500	4.170
537.	Tetrahloretan (acetilentetrahlorid)	K	—	—	35
538.	Tetrahlormetan (ugljentetrahlorid; karbontetrahlorid)		—	—	65
539.	Tetrahlornaftalin	** K	—	—	2
540.	Tetrahloretilen		670	100	10
541.	Tetrahlorheptan		—	—	1
542.	Tetrahornanon		—	—	1
543.	Tetrahlorpentan		—	—	1
544.	Tetrahlorpropan		—	—	0,11
545.	Tetrahlorundekan		—	—	0,13
546.	Tetraetoksisilan		—	—	5
547.	Tetralin (tetrahidronaftalin)		—	—	20
548.	Tetrametilenturamdisulfid (tiram)		5	—	100
549.	Tetraetilolovo (TML), kao Pb	K	—	—	0,075
550.	Tetranitrometan		8	1	8
551.	Tetril (trinitrofenilmetyltrimin)	K	—	—	1,5
552.	Tiofen (tiofuran)		—	—	20
553.	Tionilhlorid (sumporoksihlorid)		—	—	25
554.	Tiosforilhlorid		—	—	7
555.	Titan		—	—	10
556.	Titandioksid (titanova belo)		15	—	15
557.	Toluen (toluol)	*	200	60	200
558.	Toluidin (o,m,p)	K	22	5	5
559.	Toluendiizocijanat	*	0,14	0,02	0,14
560.	Torijum		—	—	0,02
561.	Trietilamin		100	25	100
562.	Trietoksisilan		—	—	25
563.	Trifluormonobrommetan		6.100	1.000	6.100
564.	Trifluoridhlor	*	—	—	1.000
565.	1,2,2-Trifluor-1,1,2-trihloretan		2.600	1.000	0,4
566.	Trihlorbenzen		—	—	0,1
567.	Trihloretilen		500	100	50

1	2	3	4	5	6
568.	3-Trihlormetafos (metiletiltrihlorfeniltiofosfat)	—	—	0,3	—
569.	Trihlornaftalin	K 5	—	5	—
570.	Trihlorpropan	300	50	300	50
571.	Trinitrofenol (pikrinska kiselina)	—	—	0,1	—
572.	Trinitrotoluen (trotil; TNT)	K ** 1,5	—	1,5	—
573.	Triortokrezilfosfat	—	—	0,1	—
574.	Trifenilfosfat	—	—	3	—
U					
575.	Ugljedioksid	9.000	5.000	9.000	5.000
576.	Ugljendisulfid (sumporugljenik)	K 30	10	30	10
577.	Ugljenmonoksid	58	50	30	26
578.	Ugljentetrahlorid	K 65	10	65	10
579.	Uran, nerastvorna jedinjenja	0,25	—	0,25	—
580.	Uran, rastvorna jedinjenja	0,05	—	0,05	—
V					
581.	Valerijanska kiselina	—	—	5	—
582.	Vanadijum (kao V_2O_5 — dim)	* 0,1	—	0,1	—
583.	Vanadijum (kao V_2O_5 — prašina)	* 0,5	—	0,5	—
584.	Varfarin (acetonilbenziltridioksikumarin)	0,1	—	0,1	—
585.	Vinilacetat	—	—	10	—
586.	Vinilbutiletar (butilviniletar)	—	—	20	—
587.	Vinilhlorid (hloreten; hloretilen)	1.300	500	300	75
588.	Viniltoluen	480	100	50	11
589.	Vodonikperoksid (perhidrol; hidrogen)	1,4	1	1,4	1
590.	Vodoniksulfid (sumporvodonik), vidi 520	10	7	10	7
591.	Volfram	—	—	6	—
Ž					
592.	Živa	K 0,1	—	0,1	—
593.	Živina organska jedinjenja	K 0,01	—	0,01	—

1) Znak »K« obeležava mogućnost resorpcije kroz kožu.

2) Znaci *, **, *** obeležavaju vrednosti MDK identične sa vrednostima provizorne internacionalne liste koja je usvojena na Drugom internacionalnom simpozijumu o dopuštenim koncentracijama, održanom aprila 1963. god. u Parizu i to:

Znak * obeležava materije koje imaju akutno toksično dejstvo, pa se granične vrednosti ne bi smeće prekoracići ni za kratko vreme.

Znak ** obeležava materije koje pri ponovljenoj ekspoziciji deluju kumulativno; naznačene vrednosti treba smatrati kao prosečne.

Znak *** obeležava kancerogene ili senzibilišuće materije za koje nije data granična vrednost, no ne sme se dopustiti kontakt bilo kojim putem i unošenje u organizam ni u tragovima.

Tabela 2

	M a t e r i j a	Broj čestica na 1 cm ³	
		Vrednosti u postojećem standardu izdanja 1964.	Vrednosti koje se predlažu za reviziju standarda 1969.
1.	Aluminijumoksid	1.750	1.750
2.	Azbest	175	175
3.	Silicijumkarbid	1.750	1.750
4.	Cement	1.750	1.750
1.	Talk	700	700
6.	Liskun (slobodni SiO ₂ ispod 5%)	700	700
7.	Slobodni SiO ₂	175	175
8.	Mineralna prašina sa preko 50% slobodnog SiO ₂	175	175
9.	Mineralna prašina sa preko 5 do 50% slobodnog SiO ₂	700	700
10.	Mineralna prašina sa ispod 5% slobodnog SiO ₂	1.750	1.750
11.	Inertna prašina	1.750	1.750
12.	Grafit	530	530

Ove vrednosti dobivene su na osnovu analize uzoraka prašine sakupljenih impidžerom. Za uzorke prikupljene termoprecipitatorom vrede niže vrednosti:

		Vrednosti u postojećem standardu izdanja 1964.	Vrednosti koje se predlažu za reviziju standarda 1969.
1.	Ugljena prašina	850	850
2.	Mineralna prašina	450	450

Tabela 3

P r a š i n a	mg/m ³	
	Vrednosti u postojećem standardu izdanja 1964.	Vrednosti koje se predlažu za reviziju standarda 1969.
Prašina sa preko 70% slobodnog SiO ₂	1	1
Prašina sa preko 10 do 70% slobodnog SiO ₂	2	2
Prašina granita	—	2
Prašina azbesta sa više od 10% SiO ₂	—	2
Prašina staklene vune	2	2
Prašina silikata sa manje od 10% SiO ₂ (talk, olivin)	4	4
Prašina staklenog i mineralnog vlakna	3	3
Prašina liskuna, svile (SiO ₂ do 28%)	—	2
Prašina liskuna (flapit, muskovit)	—	4
Prašina barita, apačita, fosforita, cementa sa manje od 10% SiO ₂	5	5
Prašina veštačkih točila (korund, karborund)	5	5
Prašina cementa, gline bez SiO ₂	6	6
Prašina uglja sa više od 10% SiO ₂	2	2
Prašina uglja do 10% SiO ₂	4	4
Prašina uglja bez SiO ₂	10	10
Prašina duvana i čaja	5	5
Prašina biljnog i životinjskog porekla sa više od 10% SiO ₂	—	2
Prašina biljnog i životinjskog porekla do 10% SiO ₂	—	4
Prašina fenoplasta, aminoplasta	—	6
Prašina aminoetanske i aminopolargonske kiseline	—	8
Prašina azbest-bakelit, azbest-guma	—	8
Prašina biljnog i životinjskog porekla koja ne sadrži SiO ₂ i toksične materije	—	10

OBRAZLOŽENJE

novog predloga JUS Z.B0.001 i dopune i izmene liste maksimalno dopuštenih koncentracija škodljivih supstancija u vazduhu radnih prostorija i radilišta

Tabele maksimalno dopuštenih koncentracija (MDK) škodljivih supstancija u vazduhu radnih prostorija i radilišta koje se nalaze u JUS Z.B0.001 od jula 1964. objavljenog u »Službenom listu SFRJ«, br. 28/1964. godine ne zadovoljavaju ni po broju (vrsti) materija koje sadrže a ni po vrednostima MDK za pojedine škodljive supstancije.

Naša industrija se u posleratnom periodu razvijala vrlo brzo i stopa rasta njene proizvodnje kretala se u proseku 8—12% godišnje. Naročito burno se razvijala hemijska industrija »čista« hemija, proizvodnja i prerada plast-masa, proizvodnja veštačkih đubriva itd. To isto važi i za metalurgiju, industriju obojenih metala, proizvodnju i preradu nafte itd.

INDUSTRIJSKA PROIZVODNJA

Tabela 1

(u 000 tona)

Materija	1939.	1962.	1963.	1964.	1965.
Gvožđe — ruda	238	805	812	788	—
— metal	348	—	2.648	2.754	2.940
Mangan — ruda	2	5	3	2	—
— metal					
Bakar — ruda	51	52	62	64	—
— metal	42	51	52	57	—
Hrom — ruda	15	26	28	25	—
— metal					
Olovo — ruda	73	102	102	102	—
— metal	11	—	104	101	102
Antimon — ruda	2.105	3.701	3.632	3.636	—
— metal					
Cink — ruda	33	61	61	66	—
— metal	5	—	42	45	—
Boksit	719	1.332	1.285	1.239	—
Aluminijum	2		36	35	41
Živa	378	561	546	597	—
Cement	894	—	2.848	3.036	3.108
Nafta	1	—	1.611	1.800	2.064
Sumporna kiselina	23	286	391	472	—
Celuloza	28	194	209	242	—
Superfosfat	28	521	732	968	—
Koks	—	—	1.090	1.160	—

Povećanje proizvodnje i proširenje assortimenta zahtevalo je korišćenje sve više i sve većeg broja sirovina što je povećalo broj supstancija koje su u vazduhu radnih prostorija i radilišta dolazile iz sirovina, tehnološkog procesa, polufabrikata: robe, nuzprodukata ili otpada.

Savremena agrotehnika zahteva primenu raznih hemikalija za obogaćivanje zemljišta i zaštitu useva od raznih mikro i makro štetočina biljnog ili životinjskog porekla. Mnoge od ovih supstancija dospevaju u vazduh i znače opasnost za radnike.

Razvoj nauke i upotreba sve većeg broja raznih supstancija u savremenoj laboratorijskoj tehnici i kao predmeta i kao sredstava analize učinili su da je sve veći broj lica izložen i takvim supstancijama čije patofiziološko dejstvo gotovo ne poznajemo.

Navedene činjenice dovele su do pojave u vazduhu radnih prostorija i radilišta supstancija koje se ranije nisu sretale, pa prema tome nisu ni mogle (ni trebale), da budu predviđene u dosadašnjim tablicama MDK u JUS Z.B0.001 iz 1964. godine, te je zato neophodno da se lista MDK proširi i na supstancije koje se već sreću ili će se u neposrednoj budućnosti sretati u našoj industriji, zanatstvu, poljoprivredi, šumarstvu i u našim ustanovama.

Sadašnji JUS Z.B0.001 iz 1964. godine sadržavao je vrednosti MDK za 326 supstancija, 302 za gasove i aerosole i 24 za prašinu.

Predlog koji se podnosi na razmatranje sadrži vrednosti MDK za 663 supstancija za gasove i aerosole i 21 za prašinu.

No ne radi se samo o tome da se lista MDK proširi na materije koje nisu bile obuhvaćene ranijom listom. Od donošenja JUS Z.B0.001 iz 1964. godine do danas stečena su nova iskustva, izvršeni su novi eksperimenti, stečena su nova znanja o patofiziološkom i toksikološkom dejstvu pojedinih supstancija. Rezultati tih naučnih istraživanja, objavljeni u stručnoj literaturi, naveli su mnoge zemlje da smanje vrednosti MDK za niz materija. Negde su ta smanjenja veoma drastična. Primera radi, navećemo takve promene za USA. Lista MDK iz USA uzeta je zbog toga što je poznato da USA svake godine revidiraju svoju listu MDK (Threshold Limit Values).

UPOREDNE VREDNOSTI MDK ZA 1964. I 1966. ZA USA

Tabela 2

Supstancije	MDK		Supstancije	MDK	
	1964.	1966.		1964.	1966.
1. Akrolein	1,2	0,25	15. Etilmerkaptan	640,0	25,0
2. Amonijak	70,0	35,0	16. Fosforvodonik	0,7	0,4
3. Amilacetat	1050,0	525,0	17. Heksilacetat	590,0	295,0
4. Butilglikol	240,0	120,0	18. Metilhloroform	2700,0	1900,0
5. Cikloheksan	1400,0	1050,0	19. Metilmerkaptan	100,0	20,0
6. Cikloheksen	1350,0	1015,0	20. Nitroglycerin	5,0	2,0
7. Diglicidiletar	55,0	2,8	21. Propilamin	0,25	0,1
8. Dihloretan	400,0	200,0	22. Propilalkohol	900,0	450,0
9. Dihlormetan	1750,0	1748,0	23. Propilenimin	60,0	5,0
10. Dimetilformamid	60,0	30,0	24. Sumporvodonik	30,0	15,0
11. Etilamin	45,0	18	25. Ugljenmonoksid	110,0	55,0
12. Etilbenzen	870,0	435,0	26. Ugljentetrahlorid	160,0	65,0
13. Etilendiamin	30,0	25,0	27. Ksilen	870,0	435,0
14. Etilenimin	9,0	1,0			

(Threshold Limit Values For 1964, 1966.)

Najčešća smanjenja su na 50% od prvo bitne vrednosti, inače se kreću između 0,1% do 1 200 na sto (tj. smanjenje 12 puta od prvo bitne vrednosti).

Tehnika zaštite i saniranje atmosfere su savršeniji, sve se više koristi automatička i kibernetika i to je omogućilo da se poštore normativi za pojedine supstancije.

Poboljšana dijagnostika i tehnika u otkrivanju raznih oštećenja zdravlja, fizioloških i funkcionalnih promena izazvanih škodljivim supstancijama iz vazduha, omogućili su otkrivanje i takvih promena u organizmu koje se do primene novih dijagnostičkih metoda nisu mogle otkriti. Sve je to uslovilo pojavu ovog predloga.

Karakteristike novog predloga

Vrednosti MDK predložene za ovu redakciju JUS-a znatno se razlikuju i po obimu i po vrednostima MDK za pojedine materije.

Iste vrednosti zadržane su za 204 ili 34,3% supstancija, za 92 ili 15,4 su promenjene, a uvedeno je u listu 292 novih supstancija.

Predlažemo da se vrednosti MDK u novom JUS-u izračunavaju isključivo u mgr/m^3 jer je to izražavanje i tačnije i jednostavnije.

Pri izradi ovih tablica služili smo se jugoslovenskim, engleskim, američkim, nemačkim, francuskim, italijanskim, sovjetskim, poljskim i češkim tablicama MDK, literaturom posvećenom ovom pitanju i iskuštvima naših institucija i stručnjaka.

Postoje različita gledišta o tome šta treba da bude kriterijum za određivanje MDK škodljivih supstancija. Od toga, od principijelnog stava prema tome pitanju, zavisi i veličina vrednosti MDK. Ta gledišta mogu se svesti na tri glavna stava:

I) Po jednima, vazduh ne sme da sadrži nikakve strane i škodljive supstancije u bilo kojoj količini. On mora biti prirodan, čist. Očigledno je da je takav stav nerealan, neekonomičan, a ni medicinski opravdan. Ako bi prihvatali ovaj stav, to bi značilo da bi za vrlo niske koncentracije neke supstancije u vazduhu, koje inače organizam može bez ikakvih posledica sa lakoćom da savlada, morali da trošimo ogromna sredstva za njeno otklanjanje iz atmosfere (hermetizacija, ventilacija, prečišćavanje itd.).

U savremenim uslovima često je nemoguće izbeći delimično i trenutno zagađenje atmosfere i stvar je u tome da se proceni kojim supstancijama, kojim koncentracijama i koliko dugo može biti izložen organizam njihovom delovanju a da ne dođe do neželjenih posledica.

II) Drugi autori smatraju da vrednosti MDK treba da leže na granici patoloških promena u organizmu. To jest, MDK ne smeju da izazivaju patološke promene, ali mogu da izazivaju fiziološke odbrambeno-zaštitne reakcije u organizmu.

Ovakav stav je takođe nepravilan i neprihvatljiv. Nehumano je i ne može se smatrati normalnim da čovek danima radi po 8 časova u atmosferi gde postoje takve koncentracije škodljivih supstancija u vazduhu koje izazivaju kijanje, kašalj i suze, pečenje i svrab očiju, dakle simptome intenzivnog štetnog delovanja na organizam.

Ne možemo da stavimo organizam u situaciju u kojoj mora stalno da koristi svoje zaštitno-odbrambene mehanizme.

Navedene reakcije su opomena da se organizam mora ukloniti iz opasne zone. Kod stalnih zloupotreba refleksno-odbrambeni mehanizam može da zataji i da tako dođe do smrte opasnosti. Setimo se samo dejstva H_2S : pri dužem delovanju nastupa anosmija (oštećenje olfaktornih ćelija) i odbrambenog mehanizma nema; takva se situacija često sreće kod visokih ali ne i smrtonosnih koncentracija.

Zbog toga MDK moraju biti ispod koncentracija koje izazivaju pokretanje zaštitnih mehanizama u organizmu.

III) Gledište, da se MDK treba da donose na bazi fizioloških reakcija organizma na pojedine materije smatramo ispravnim i jedino opravdanim. Prema tome, vrednosti MDK moraju biti ispod koncentracija koje izazivaju odbrambeno-zaštitne reakcije organizma.

Nije jednostavno registrovati fiziološke promene u organizmu koje nastaju pod uticajem malih koncentracija pa se postavlja pitanje koje metode treba koristiti kao merilo da su nastupile promene u organizmu: kliničke, biološke ili koje druge? Smatramo da se moraju koristiti što osjetljivije, po mogućству specifične metode, koje su u stanju da otkriju i registruju i najfinije fiziološke promene u organizmu kao što su, na primer, elektroencefalografija, atomska spektrometrija, adaptometrija, tremorometrija itd.

Većina fizioloških reakcija u organizmu nastaje pri koncentracijama koje se mogu osetiti mirisom, iz čega se može izvesti praktičan zaključak da su sve koncentracije raznih supstancija koje se mogu osetiti čulom mirisa ili izazivaju odbrambene reakcije, nedozvoljene.

Ispitivanja V. A. Rjazanova i njegovih saradnika na metodama pneumografijom, adaptometrijom, hronaksimetrijom, elektroencefalografijom i drugim metodama pokazala su da su koncentracije materija koje izazivaju razne fiziološke manifestacije organizma daleko ispod normi MDK datim u ovom predlogu.

Na sledećoj tabeli dati su podaci o nekim supstancijama.

MINIMALNE KONCENTRACIJE POJEDINIH MATERIJA KOJE IZAZIVAJU PROMENE U ORGANIZMU (ispitivane raznim materijama).

Tabela 3

Materija	METODA ISPITIVANJA					NORME ZA MDK		
	Olfakto-metrija	Pneumo-grafija	Optička hronaksija	Svetlosna akomo-dacija	Elektro-kortikal-nih refleksa	USA 1966.	SSSR 1967.	SFRJ 1964.
H_2SO_4	0,6	1	—	0,7	0,4	1	1	1
Hlor	0,8	1,5	1,5	1,0	—	3	1	2
Akrolein	0,8	1,5	0,75	0,6	—	0,25	0,7	0,25
Formaldehid	0,07	—	0,08	0,1	—	6	1	6
SO_2	1,5	—	1,5	0,6	—	13	10	10
SO_3	0,1	—	0,6	—	0,6	—	—	—
Metanol	4,3	—	—	3,7	—	260	50	260
Metilacetat	0,5	—	—	0,18	0,08	610	100	450
Etilacetat	0,6	—	—	0,3	—	1400	200	1400
Butilacetat	0,6	—	—	0,3	0,13	710	200	950
Amilacetat	0,6	—	—	0,3	—	1050	100	525
Vinilacetat	1,0	—	—	0,77	0,3	—	10	—
Sona kiselina	—	—	—	0,2	—	7	0,1	7
Furfurol	1,0	—	—	0,3	0,08	20	10	20
Dinil	0,06	—	—	0,06	0,03	—	0,1	—
Stirol	0,02	—	—	—	0,005	420	5	420

Iz ove tabele se vidi da su norme USA, SSSR i SFRJ često vrlo visoko iznad koncentracija koje predstavljaju prag nadražaja (strol, butil: etilacetat), naročito u odnosu na elektrokortikalne refleksе i da stoga treba biti jako oprezan kada se propisuju visoke norme. Iskustva iz USA to najbolje svedoče (vidi tabelu 2): Vrednosti za propilenimin smanjene su za 12 puta, za diglicidileter za 20 puta, za etilmekaptan 26 puta itd.

Ako se prate američki standardi o MDK koji se donose svake godine (Threshold Limit Values — utvrđuje American Conference of Governmental Industrial Hygienist) onda se zapaže da se vrednosti za MDK neprekidno smanjuju iz godine u godinu. Tabela br. 2 je ilustracija takvih tendencija.

Često se čuju mišljenja da su norme MDK uopšte, a posebno sovjetske norme MDK suviše stroge, i da čovek realno nije izložen takvoj opasnosti od škodljivih supstancija iz vazduha kako to izgleda posmatrajući tu opasnost kroz norme MDK za vazduh.

Takvi prigovori su neopravdani.

Ako se uporede norme o MDK pojedinih materija u vazduhu i količine koje se kroz respiratori trakt mogu uneti u organizam, sa normama o dozvoljenim koncentracijama tih istih materija u vodi prema međunarodnim standardima za vodu (Europien standard for Drinking Water) i količinama koje se vodom mogu uneti u organizam, onda se vidi da su norme za vodu daleko strože uprkos činjenicama da:

1. Resorpcija bilo koje materije kroz respiratori trakt je 20 puta brža a dejstvo 80 puta jače od resorpcije tih istih materija kroz digestivni trakt;
2. Materije koje se unose u organizam kroz digestivni trakt se ne resorbuju u potpunosti;
3. Put kroz digestivni trakt vodi kroz jetru koja zadržava i razgrađuje sve toksine tako da u krv može da prodre samo deo otrova;
4. Respiratori trakt uvodi toksine direktno u krv a time i u svaku živu ćeliju.

Na sledećoj tabeli date su norme o koncentracijama pojedinih materija u vodi i vazduhu i količine pojedinih materija koje se na bazi tih normi mogu da unesu u organizam iz vazduha (preko respiratoriog trakta) i vode (preko digestivnog trakta).

Tabela 4

Materija	V o d a		G a s o v i					
	Norma za vodu u mg/l	Unese se sa 3 lit vode mg/l	Norme USA mg/m ³	Lak rad 4,8 m ³ vazduha za 8 časova rada	Forsirani rad 14,4 m ³ vazduha za 8 sati rada	Norme SSSR mg/m ³	Lak rad 4,8 m ³ vazduha za 8 sati rada	Forsirani rada 14,4 m ³ vazduha za 8 sati rada
Amonijak	1,5	4,5	70	316,0	1008,0	20,0	96	288,0
Arsen	0,05	0,15	19	91,2	273,6	3,0	14,4	43,2
Bakar	3,0	9,0	—	—	—	—	—	—
Gvožđe	1,5	4,5	15	72,0	216,0	4,0	19,2	57,6
Jod	1,0	3,0	0,1	0,48	1,44	1,0	4,8	14,4
Mangan	1,5	4,5	5	24,0	72,0	0,3	1,44	4,32
Olovo	0,1	0,3	0,2	0,96	2,88	0,01	0,048	0,14
Selen	0,05	0,15	0,1	0,48	1,44	—	—	—
Fenol	0,001	0,003	19	91,2	273,6	5	24,0	72,0
Fluor	1,0	3,0	0,2	0,96	2,88	—	—	—
Hlor	0,3	0,3	3	14,4	43,2	1	4,8	14,4
Cink	15,0	45,0	15	72,0	216,0	5	24,10	72,0

Tabela pokazuje da bi količine pojedinih materija koje bi se iz vazduha unesile u organizam na bazi USA normi o MDK uvek bile iznad količina tih istih materija koje bi se na bazi normi o dozvoljenim koncentracijama tih materija u vodi unesile u organizam iz vode za piće, kod obračuna na bazi normi SSSR, samo bi se olovo, mangan i cink unosili u većoj količini iz vode.

Podaci iz tabele 4 nameću logično pitanje: da li su norme za vodu suviše stroge ili su, naprotiv, norme za te iste materije u vazduhu preslabe? U svakom slučaju ova disproporcija je nedozvoljiva i negde se mora korigovati. No to je poseban problem koji treba proučiti.

Ako se količine koje se mogu uneti na bazi normi USA za 8 sati rada uporede sa maksimalnim dnevnim dozama koje propisuje naša farmakopeja, onda se dobija sledeća tabela:

UPOREDNE VREDNOSTI ŠKODLJIVOSTI NEKIH MATERIJA

Tabela 5

Materija	Maksimalne dnevne doze po farmakopeji u mg	MDK ingredijenata u vazduhu radnih prostorija na bazi normi USA za 8 h rada u mg/m ³	Količine pojedinih materija koje se unose u organizam, proračunate na bazi USA normi u mg/m ³			
			Laki rad 4,8 m ³ vazduha		Teži rad 14,4 m ³ vazduha	
			* za 8 h	za 24 h	za 8 h	za 24 h
Aceton	200	2.400,0	11.520	34.560,0	34.560	103.680
Etar	—	—	—	—	—	—
AsO ₃	15	0,2	0,96	2,88	2,88	8,64
Elilensklorid	3.000	2.600	12.480,0	38.440,0	38.440,0	115.320
Amilalkohol	1.000	360	1.728	4.184	4.184	12.552
Hloroform	1.000	240	1.152	3.456	3.456	10.368
Ugljentetrahlorid	4.000	60,0	672	2.016	2.016	6.648
Jod	60	1,0	4,8	14,4	14,4	43,2
Fenol	300	19,0	91,2	183,6	183,6	550,8
Fosfor	3	0,1	0,48	1,44	1,44	4,32
Strihin	10	0,15	0,72	2,16	2,16	6,48
Žica neorganska	60	0,1	0,48	1,44	1,44	4,32

U tabeli 5 su date vrednosti samo za materije koje se nalaze u obe liste.

Iz tabele se jasno vidi da količine koje se mogu iz vazduha uneti u organizam na bazi USA normi daleko su veće od farmakoloških maksimalnih doza za sledeće materije: aceton, etilenklorid, amilalkohol, hloroform, fenol, fosfor, tj. da u oko 60% slučajeva USA norme o MDK premašuju farmakološke norme.

Ovo još jednom na indirektni način potvrđuje mišljenje da su MDK pojedinih materija u USA vrlo blage i da je pravilno što oni teže smanjenju MDK.

Smatramo da se norme o MDK moraju donositi na bazi *fizioloških efekata* i vrlo opreznim eksperimentima na ljudima — dobrotvorcima na bazi metoda koje je razradio V. A. Rjazanov i njegova škola. Tom shvatanju najbliže su sovjetske norme o MDK, iako one u potpunosti ne zadovoljavaju fiziološke principe.

Bez obzira na momentalno stanje nauke i vrednosti MDK koje ona diktira pri donošenju naših MDK moraju se imati u vidu i naše tehničke mogućnosti: zastarelost tehnoloških procesa u velikom broju radnih organizacija; nerešen problem ventilacije; teško materijalno stanje u nekim privrednim granama (najčešće u onim gde su uslovi rada najteži). Treba težiti da usvajanjem vrednosti maksimalno-dozvoljenih koncentracija naše radne organizacije budu u mogućnosti da u što kraćem vremenu pristupe asanaciji i svedu uslove rada u tolerantne okvire.

U svetu se stalno ispituje veliki broj supstancija i stalno se iznose novi rezultati, zato je nužno da se norme stalno prate i to bi morao biti stalni zadatak Saveznog zavoda za zdravstvenu zaštitu.

Određivanje zagađenosti vazduha u radnim prostorijama vrši se u principu samo na osnovu standardnih metoda. Na žalost, kod nas nisu standardizovane ove metode.

Savezni zavod za zdravstvenu zaštitu je u toku 1966. godine izradio Predlog standardnih metoda za 125 najčešćih materija. U izradi ovog predloga učestvovali su najeminentniji stručnjaci iz cele zemlje.

Sem toga, trebalo bi da Savezni zavod za zdravstvenu zaštitu izda uputstvo za korišćenje JUS normi o MDK koje bi sadržalo objašnjenje za korekciju MDK kada se u atmosferi nađu dve ili više materija, kada se promene mikroklimatski uslovi rada ili kada se promeni ritam i intenzitet rada, jer ove okolnosti pogoršavaju situaciju, pa bi u tom slučaju norme za MDK morale biti oštريје. Dalje, mora se voditi računa i o tome postoji li mogućnost potpune restitucije ili ne, odnosno da li postoje takvi uslovi van radnog mesta da omogućuju potpunu restituciju i uklanjanje štetnih materija iz organizma, ili je radnik i van radnog mesta izložen aerozagađenju koje postoji u naselju u kome stanuje. Ako postoji izloženost škodljivih materija različite hemijske prirode, onda treba voditi računa o tome da slučajno ta materija nema sinergetično dejstvo kao i materija na radnom mestu, jer bi to značilo ekspoziciju jednoj novoj materiji kroz duži period vremena i superpoziciji štetnog delovanja. Posledice ovako produženog dejstva svakako bi bile mnogo teže i ozbiljnije.

Pri zahtevima za određivanje standarda i normativa za mikroklimu u industriji i na radnim mestima, koja je kao što smo videli jedan od preduslova za pridržavanje MDK, moramo naglasiti da u našoj zemlji, koliko je nama poznato, nema usvojenih standarda ni preporuka, već se u tom pogledu koristimo rezultatima i predlozima od strane stručnjaka, ustanova i organizacija iz drugih zemalja. Citiraćemo na ovom mestu najnovije rezultate do kojih su došli sovjetski autori na osnovu eksperimentalnih ispitivanja i iskustava kroz duži niz godina (11). Po našem mišljenju, ovi normativi bi mogli da se preporuče za naše prilike bar za prvo vreme dok ne dođemo do sopstvenih iskustava u tom pogledu:

- pogodna temperatura vazduha za lak fizički rad treba da je 16—24 °C, a za teži fizički rad 15—16 °C. Pri tome brzina strujanja vazduha ne sme da pređe 0,5 m/sec, a relativna vлага u vazduhu ne treba da je preko 75%;
- izloženost temperaturi iznad 24 °C zahteva kretanje vazduha sa brzinom strujanja od 1—3 m/sec;
- ako temperatura vazduha dostigne 30—33 °C konforan uticaj može da bude postignut samo primenom intermitentne vazdušne struje, same, ili još bolje zajedno sa vlaženjem radnog odela. Ubrzavanje strujanja vazduha pri ovakvim temperaturama ne daje nikakav efekat i nepraktično je;
- u slučajevima ekspozicije kombinovanim uticajima radijacione i konvencione topote, konformna temperatura za lak fizički rad treba da je 14—16 °C u slučajevima jednostrane (unilateralne) radijacije od 0,5 kalorija (cm², 12—16 °C) u slučaju jednostrane radijacije od 1,0 kalorija (cm²/min.) i 10—40 °C u slučajevima jednostrane radijacije od 1,5 kalorija (cm²/min.). Ako je radijacija obostrana (bilateralna) onda temperatura treba da je niža za po 2 °C;
- u slučajevima lakog fizičkog rada, pod dejstvom radijacione i konvekcione topote i kretanja vazduha, konforne kombinacije su sledeće:

TEMPERATURA VAZDUHA U PRISUSTVU RADIJACIONE TOPOTE

Brzina strujanja vazduha m/sec	0,5 k/cm ² /min	1,0 k/cm ² /min	2,0 k/cm ² /min	3,0 k/cm ² /min
1	25—29	22—26	20—25	18—20
2	26—31	23—29	21—26	20—23
3	27—32	25—30	22—5—27	22—25

Pri navedenim mikroklimatskim uslovima može se misliti na maksimalno dopuštene koncentracije nastojanja da se odgovarajuće službe pridržavaju normativa koji su dati.

Dr Vera Vajs-Đorđević
Prim. dr Radmilo Feliks
Dr Dragan Đorđević

**ANOTACIJA PREDLOGA STANDARDA
IZ OBLASTI POLJOPRIVREDE**

Krajnji rok za dostavljanje primedbi 1. juni 1969.

Ovim se stavljuju na javnu diskusiju sledeći predlozi jugoslovenskih standarda:	
Predlog br. 8154 Industrijska slatka paprika	JUS E.B1.001
Predlog br. 8155 Određivanje težine 1.000 zrna kod cerealija i leguminoza	JUS E.B3.004
Predlog br. 8156 Leguminoze, metode ispitivanja	JUS E.B3.005

Prvi predlog izradilo je Poslovno udruženje proizvođača i prerađivača povrća, voća i vina »Produktiva«, Novi Sad.

Ostali predlozi standarda izrađeni su na bazi nacrtata međunarodnih preporuka tehničkog komiteta za poljoprivrednu ISO/TC 34.

Zainteresovana preduzeća, ustanove i institucije koje nisu dobile navedene predloge mogu ih naknadno dobiti ako se obrate na adresu Jugoslovenskog zavoda za standardizaciju (Beograd, pošt. fah 933).

**ANOTACIJA PREDLOGA STANDARDA
IZ OBLASTI PNEUMATIKE — KLASIFIKACIJA SPOLJNIH GUMA**

Krajnji rok za dostavljanje primedbi 1. juni 1969.

Ovim se stavljuju na javnu diskusiju sledeći predlozi jugoslovenskih standarda iz oblasti klasifikacije spoljnih guma prema vidljivim i opipljivim greškama i to:	
Predlog br. 8157 Definicije grešaka na autogumama	JUS G.E3.010
Predlog br. 8158 Klasifikacija spoljnih guma od 12" do 16" za putnička vozila	JUS G.E3.011
Predlog br. 8159 Klasifikacija spoljnih guma za teretna vozila	JUS G.E3.012
Predlog br. 8160 Klasifikacija spoljnih guma za poljoprivredne i građevinske mašine	JUS G.E3.013
Predlog br. 8161 Klasifikacija spoljnih guma za bicikle, mopede i motocikle	JUS G.E3.014

Nacrti su redigovani i usvojeni na sastanku stručne komisije u kojoj su učestvovali predstavnici sledećih radnih organizacija: Auto-moto savez Jugoslavije — Beograd, »Borovo« — Borovo, FAP — Priboj, »Hempro« — Beograd, IMR — Rakovica, IMV — Novo Mesto, Jugoauto — Beograd, »Lasta« — Beograd, »Miloje Zakić« — Kruševac, »Partizan« — Subotica, »Pretis« — Vogošća, »Rekord« — Rakovica, Sav. SUP — Beograd, »Sava« — Kranj, »Tigar« — Pirot i »14. oktobar« — Kruševac.

Predlozi su posebno umnoženi i dostavljeni na mišljenje i stavljanje primedaba zainteresovanim preduzećima i ustanovama.

Interesenti koji nisu dobili gore navedene standarde mogu se obratiti Jugoslovenskom zavodu za standardizaciju (Beograd, pošt. fah 933), sa zahtevom da im se tekstovi predloga naknadno dostave.

**ANOTACIJA PREDLOGA STANDARDA
IZ OBLASTI FOTOGRAFIJE**

Krajnji rok za dostavljanje primedbi 1. juni 1969.

Ovim se stavljuju na javnu diskusiju sledeći predlozi jugoslovenskih standarda:	
Predlog br. 8162 Fotografija. Želatin za fotografske potrebe ..	JUS H.J3.050
Predlog br. 8163 Fotografija. Želatin. Metode ispitivanja fizikalno-hemijskih osobina	JUS H.J8.100

Navedeni nacrti predloga umnoženi su i dostavljeni na mišljenje zainteresovanim proizvođačima, potrošačima, ustanovama, organizacijama i drugim institucijama. Nacrti predloga izrađeni su na bazi inostranih standarda i iskustava domaćih proizvođača.

Interesenti koji ove nacrte predloga nisu dobili mogu se obratiti Jugoslovenskom zavodu za standardizaciju (Beograd, Cara Uroša br. 54, pošt. fah 933) sa zahtevom da im se isti naknadno dostave.

**ANOTACIJA PREDLOGA REVIZIJE STANDARDA
IZ OBLASTI OTPORNIKA ZA ELEKTRONIKU I TELEKOMUNIKACIJE**

Krajnji rok za dostavljanje primedbi: 1. juni 1969.

Ovim se stavlja na javnu diskusiju predlog revizije jugoslovenskog standarda:
Predlog br. 8164 Visokostabilni nepromenljivi slojni otpornici
tipa 1. Opšti tehnički propisi **JUS N.R3.010**

Predlog je izradio tehnički odbor 40 a redigovan je u ovom Zavodu. Navedeni
predlog dostavljen je zainteresovanim organizacijama na mišljenje.

Interesenti koji nisu dobili predlog mogu da se obrate Jugoslovenskom zavodu
za standardizaciju (Beograd, pošt. fah 933) sa zahtevom da im se predlog naknadno
dostavi.

MEĐUNARODNA STANDARDIZACIJA PRIMLJENA DOKUMENTACIJA

Predlog važnijih dokumenata koje je Jugoslovenski zavod za standardizaciju primio od Međunarodne organizacije za standardizaciju (ISO) i Međunarodne elektrotehničke komisije (IEC).

Ova dokumentacija predstavlja pojedine faze rada, čiji je krajnji cilj donošenje međunarodnih preporuka sa područja standardizacije.

Preporučuje se zainteresovanima da koriste ovu dokumentaciju uvidom u prostorijama Jugoslovenskog zavoda za standardizaciju ili putem izrade kopija, a po posebnom pismenom traženju, uz obavezu plaćanja troškova reprodukcije.

ISO/TC 4 — Kotrljajni ležaji

Predlozi preporuka ISO:

- br. 1644 — »Kotrljajni ležaji. Koničnovaljčani ležaji. Metrička serija. Spoljne mere. Redovi veličina 31 i 32« (rok za primedbe 20. II 1969),
- br. 1645 — »Kotrljajni ležaji. Koničnovaljčani ležaji. Spoljne mere. Deo VII. Podsklopovi. Metrička serija. Redovi mera 30, 31 i 32« (rok za primedbe 1. III 1969),
- br. 1646 — »Kotrljajni ležaji. Dvorenni podešljivi kuglični ležaji. Radijalni unutrašnji zazor« (rok za primedbe 1. III 1969),
- br. 1647 — »Kotrljajni ležaji. Prsteni ležaji. Spoljne mere. Red prečnika 7« (rok za primedbe 1. III 1969).

Preporuka ISO:

- br. 355/III — »Deo III. Kotrljajni ležaji. Spoljne mere koničnovaljčnih ležaja. Metrička serija: redovi prečnika 9 i 0«.

ISO/TC 6 — Papir, karton i celulozna pulpa

Preporuke ISO:

- br. 776 — »Pulpe. Određivanje pepela nerastvorljivog u kiselinama«,
- br. 777 — »Pulpe. Određivanje sadržaja kalcijuma«,
- br. 778 — »Pulpe. Određivanje sadržaja bakra«,
- br. 779 — »Pulpe. Određivanje sadržaja gvožđa«.

ISO/TC 8 — Brodogradnja

Predlog preporuke ISO:

- br. 1714 — »Brodogradnja. Geometrijske karakteristike profila od aluminijumskih legura za brodogradnju« (rok za primedbe 20. II 1969).

Preporuka ISO:

- br. 784 — »Konvencionalne oznake koje treba primenjivati u šemama sanitarnih instalacija na brodovima«.

ISO/TC 17 — Čelik

Preporuka ISO:

- br. 783 — »Mehaničko ispitivanje čelika na povišenoj temperaturi. Određivanje granice razvlačenja i konvencionalne granice elastičnosti i metoda proveravanja«.

ISO/TC 22 — Automobili

Predlozi preporuka ISO:

- br. 1723 — »Električne veze između vučnog i priključnog vozila sa električnim uređajima za 24 V, za trgovачki i međunarodni saobraćaj« (rok za primedbe 20. II 1969),
- br. 1724 — »Električne veze za vozila sa električnim uređajima 6 ili 12 V, za putničke automobile i njihove prikolice« (rok za primedbe 20. II 1969),
- br. 1725 — »Težina vozila. Nazivi i definicije« (rok za primedbe 20. II 1969),
- br. 1726 — »Mehaničke veze između vučnih i međuvučnih vozila. Zamenljivost« (rok za primedbe 20. II 1969),
- br. 1727 — »Pritisci u vodovima kočnica i dejstvo kočenja« (rok za primedbe 20. II 1969).

Preporuka ISO:

- br. 780 — »Propisi o ispitivanju poljoprivrednih traktora«.

ISO/TC 34 — Poljoprivredni prehrambeni proizvodi

Predlozi preporuka ISO:

- br. 1735 — »Sir i topljeni sirevi. Određivanje sadržaja masne materije. (Referentna metoda)« (rok za primedbe 1. III 1969),
 br. 1739 — »Buter. Određivanje indeksa refrakcije masne materije. (Referentna metoda)« (rok za primedbe 20. II 1969),
 br. 1740 — »Buter. Određivanje kiselinskog broja masne materije. (Referentna metoda)« (rok za primedbe 20. II 1969).

Preporuke ISO:

- br. 663 — »Sirova biljna ulja i masti. Određivanje sadržaja nerastvornih nečistoća«,
 br. 750 — »Proizvodi voća i povrća. Određivanje kiselosti titracijom«.

ISO/TC 35 — Sirovine za boje, lakove i slične proizvode

Predlozi preporuka ISO:

- br. 1247 — »Aluminijumski pigmenti« (rok za primedbe 20. II 1969),
 br. 1248 — »Pigmenti na bazi oksida gvožđa« (rok za primedbe 20. II 1969),
 br. 1249 — »Bazni hromat cinka i kalijuma i tetrahidroksiromat cinka« (cinkhromat) (rok za primedbe 1. III 1969),
 br. 1250 — »Rastvarači za boje mineralnog porekla (vajtspirit i srođni rastvarači na bazi ugljovodonika)« (rok za primedbe 20. II 1969),
 br. 1251 — »Opšte metode za ispitivanje pigmenta (II deo)« (rok za primedbe 1. III 1969),
 br. 1512 — »Boje i lakovi: uzimanje uzoraka« (rok za primedbe 1. III 1969),
 br. 1513 — »Boje i lakovi. Prethodni postupak i priprema uzorka pre ispitivanja« (rok za primedbe 1. III 1969),
 br. 1514 — »Boje i lakovi. Standardne pločice za ispitivanje boja« (rok za primedbe 1. III 1969),
 br. 1515 — »Boje i lakovi. Određivanje isparljivih i neisparljivih materija« (rok za primedbe 1. III 1969),
 br. 1516 — »Boje i lakovi. Određivanje stepena opasnosti pomoću tačke paljenja« (rok za primedbe 1. III 1969),
 br. 1517 — »Boje i lakovi. Određivanje vremena sušenja po površini (metoda staklenih kuglica)«,
 br. 1518 — »Boje i lakovi. Ispitivanje paranjem«,
 br. 1519 — »Boje i lakovi. Ispitivanje savitljivosti preko cilindričnog valjka«,

br. 1520 — »Boje i lakovi. Ispitivanje izvlačenjem«.

Preporuka ISO:

- br. 788 — »Ultramarin — pigmenti«.

ISO/TC 37 — Terminologija (principi i uskladivanje)

Preporuka ISO:

- br. 704 — »Principi definisanja pojnova i termina«.

ISO/TC 38 — Tekstil

Predlog preporuke ISO:

- br. 1530 — »Opis i označavanje čvorova na ribarskim mrežama« (rok za primedbe 15. II 1969).

Preporuka ISO:

- br. 811 — »Metoda određivanja propustljivosti vode tkanina (Određivanje hidrostatičkog pritiska)«.

ISO/TC 39 — Mašine alatke

Predlog preporuke ISO:

- br. 1708 — »Uslovi za ispitivanje paralelnih strugova za opštu namenu. Ispitivanje tačnosti« (rok za primedbe 20. II 1969).

ISO/TC 42 — Fotografija

Preporuka ISO:

- br. 732 — »Dimenzije filma, zaštitnog papira i kalema za formate 127, 120 i 620«.

ISO/TC 45 — Guma

Preporuke ISO:

- br. 37—1968 — »Određivanje zatezne čvrstoće vulkanizovane gume, II izdanje zamjenjuje ISO/R 37—1957«,

- br. 815 — »Metoda određivanja trajne deformacije vulkanizovane gume pri konstantnoj deformaciji na normalnoj i povišenim temperaturama«.

ISO/TC 46 — Dokumentacija

Preporuka ISO:

- br. 782 — »Mikrokopija. Merenje osvetljenosti ekrana aparata za čitanje«.

ISO/TC 47 — Hemija

Preporuke ISO:

- br. 746 — »Natrijumkarbonat, tehnički. Određivanje sadržaja materija nerastvorljivih u vodi na 50 °C«,
 br. 759 — »Metoda određivanja ostatka posle uparavanja na vodenom kupatilu«,
 br. 802 — »Aluminijumoksid za proizvodnju aluminijuma. Pripremanje i čuvanje uzoraka«,
 br. 803 — »Aluminijumoksid za proizvodnju aluminijuma. Određivanje gubitka mase na 300 °C (Konvencionalna vлага)«,
 br. 806 — »Aluminijumoksid za proizvodnju aluminijuma. Određivanje gubitka mase na 1000 i 1200 °C«.

ISO/TC 48 — Laboratorijsko stakleno posuđe i aparati

Preporuka ISO:

br. 748 — »Metoda ispitivanja termičkog šoka na laboratorijskom staklu«.

ISO/TC 54 — Etarska ulja

Preporuka ISO:

br. 770 — »Eatarsko ulje eukaliptusa«.

ISO/TC 61 — Plastične mase

Preporuka ISO:

br. 800 — »Plastične mase. Osnova za specifikaciju fenolnih materijala za oblikovanja«.

ISO/TC 79 — Laki metali i njihove legure

Preporuke ISO:

br. 793 — »Hemija analiza aluminijuma i njegovih legura. Fotometrijsko određivanje sadržaja gvožđa. (Metoda pomoću ortofenantrolina za sadržaj gvožđa od 0,05 do 2,50%)«,

br. 796 — »Hemija analiza aluminijuma i njegovih legura. Elektroličko određivanje bakra u aluminijumskim legurama. (Sadržaj bakra veći ili jednak 0,50%)«,

br. 797 — »Hemija analiza aluminijuma i njegovih legura. Gravimetrijsko određivanje sadržaja silicijuma (Sadržaj silicijuma veći ili jednak 0,30%)«,

br. 798 — »Hemija analiza aluminijuma i njegovih legura. Gravimetrijsko određivanje sadržaja cinka u aluminijumskim legurama. (Sadržaj cinka između 0,50 i 6,5%)«,

br. 807 — »Hemija analiza magnezijuma i njegovih legura. Polarografsko određivanje cinka (Sadržaj cinka između 0,1 i 4%)«,

br. 809 — »Hemija analiza magnezijuma i njegovih legura. Fotometrijsko određivanje mangana. Perjodatna metoda (sadržaj mangana između 0,01 i 0,8%)«,

br. 810 — »Hemija analiza magnezijuma i njegovih legura. Fotometrijsko određivanje mangana. Perjodatna metoda (sadržaj mangana manji od 0,01%)«,

ISO/TC 82 — Rudarstvo

Predlozi preporuka ISO:

br. 1717 — »Buševa šipka i buševa kruna za rotaciono suvo bušenje« (rok za primedbe 20. II 1969),

br. 1718 — »Buševa šipka i kruna za perkusivno bušenje« (rok za primedbe 20. II 1969).

Preporuka ISO:

br. 721 — »Bušenje stena. Monoblok burzige«.

ISO/TC 85 — Nuklearna energija

Predlog preporuka ISO:

br. 1710 — »Osnovni principi zaštite u konstrukciji i konstrukciji insta-

lacija za radove na radioaktivnim otvorenim izvorima« (rok za primedbe 20. II 1969).

ISO/TC 88 — Slikovite oznake za upozorenje pri manipulaciji robe

Preporuka ISO:

br. 780 — »Slikovite oznake za upozorenje pri manipulaciji robe (opšti simboli)«.

ISO/TC 89 — Ploče od drveta ili drugih lignoceluloznih vlaknastih materija

Preporuke ISO:

br. 818 — »Ploče vlaknatice. Definicija i klasifikacija«,

br. 819 — »Ploče vlaknatice. Određivanje zapremske mase«,

br. 820 — »Ploče iverice. Definicija i klasifikacija«,

br. 821 — »Ploče iverice. Određivanje dimenzija epruveta«,

br. 822 — »Ploče iverice. Određivanje zapremske mase«.

ISO/TC 92 — Ispitivanje protipožarne otpornosti građevinskog materijala i konstrukcija

Predlog preporuke ISO:

br. 1715 — »Ispitivanje na nesagorljivost materijala za građevinske konstrukcije« (rok za primedbe 10. II 1969).

ISO/TC 93 — Skrob (njegovi derivati i sporedni proizvodi)

Predlozi preporuka ISO:

br. 1741 — Dekstroda. Određivanje vlage. (Metoda sušenja u sušnici pod vakuumom)« (rok za primedbe 1. III 1969),

br. 1742 — »Vočni sirup. Određivanje suve materije ili vlažnosti (Metoda sušenja u sušnici pod vakuumom)« (rok za primedbe 1. III 1969),

br. 1743 — »Vočni sirup. Određivanje suve materije ili vlažnosti (Refraktometrijska metoda)« (rok za primedbe 1. III 1969),

br. 1744 — »Skrob. Određivanje skroba ekstrakcijom i disperzijom pomoću hlorovodonične kiseline« (rok za primedbe 20. II 1969).

ISO/TC 95 — Kancelarijske mašine

Predlozi preporuka ISO:

br. 1730 — »Osnovni uslovi za funkcionisanje mašina za diktiranje« (rok za primedbe 20. II 1969),

br. 1731 — »Klasifikacija mašina za diktiranje« (rok za primedbe 20. II 1969).

ISO/TC 97 — Računske mašine i obrada informacija

Predlozi preporuka ISO:

br. 1681 — »Specifikacija nebušenih papirnih kartica« (rok za primedbe 1. III 1969),

br. 1682 — »Mere i položaj pravougaonih rupa u bušenim papirnim karticama sa 80 kolona« (rok za primedbe 1. III 1969),

br. 1732 — »Korišćenje longitudinalnih pariteta za otkrivanje grešaka pri predavanju informacija« (rok za primedbe 1. III 1969), br. 1734 — »Struktura znakova za prenošenje podataka. Prenošenje aritmetičke i sinhronne serije« (rok za primedbe 20. II 1969).	IEC/TC 32 Osigurači Zapisnik potkomiteta 32C o sastanku održanom u Baden-Badenu 15. i 16. 5. 1968. god.
IEC/TC 1 Nomenklatura	IEC publikacija 50 (26) — Međunarodni elektrolitički rečnik. Grupa 26: Nuklearne elektrane. Drugo izdanje 1968. Cena 35.— šv. fr.
IEC/TC 2 Rotacione mašine	Izveštaj potkomiteta 2F sa sastanka održanog u Londonu od 3. do 8. septembra 1968. godine. Izveštaj potkomiteta 2D sa sastanka održanog u Londonu 7., 9. i 10. septembra 1968. godine. IEC publikacija 34—3 (III izdanje, 1968.). Deo treći: Nazivne vrednosti i karakteristike trofaznih turboalternatora frekvencije 50 Hz. Cena 16,50 šv. fr.
IEC/TC 13 Merni instrumenti	IEC publikacija 280 — Brojila klase 0,5 za naizmeničnu struju. Prvo izdanje, 1968. Cena 24.— šv. fr.
IEC/TC 15 Izolacioni materijal	Izveštaj potkomiteta 15B sa sastanka održanog u Londonu od 9. do 11. septembra 1968. godine.
IEC/TC 16 Označavanje krajeva namotaja i druge oznake za raspoznavanje	Izveštaj potkomiteta 16A sa sastanka održanog u Londonu 3. i 4. septembra 1968. godine. Izveštaj sa sastanka održanog u Londonu 5., 6. i 7. septembra 1968. godine.
IEC/TC 17 Prekidači i kontroleri	IEC publikacija 265 (I izdanje 1968.). Sklopke visokog napona. Cena 75.— šv. fr.
IEC/TC 18 Brodske električne instalacije	Dopuna publikacije 92—3 u pogledu ispitivanja apsorpcije vode. Upućeno na saglasnost po šestomesečnom pravilu. Rok za glasanje je 31. maj 1969.
IEC/TC 29 Elektroakustika	Predlog preporuke zvučnika za elektroakustičke sisteme. Na glasanju do 15. 5. 1969. god. IEC publikacija 268—1. I izdanje, 1968. Uredaji za elektroakustičke sisteme. Deo prvi. Cena: 12.— šv. fr. IEC publikacija 263, I izdanje, 1968. god. Skale i mere grafikona za crtanje krivih odziva. Cena: 3.— šv. fr.
IEC/TC 34 Sijalice i pribor	Izveštaj potkomiteta 34D sa sastanka održanog u Londonu 12. septembra 1968. godine.
IEC/TC 35 Elementi	Izmene i dopune IEC publikacije 86—1. Upućeno na saglasnost po šestomesečnom pravilu. Rok za glasanje je 31. maj 1969. godine.
IEC/TC 39 Elektronske cevi	Predlog preporuke o mernim karakteristikama cevi za hiperfrekvencije. Naprave za pražnjenje sa gasom za hiperfrekvencije. Na glasanju do 31. IV 1969. god. Zapisnik sa sastanka održanog u Londonu od 9. do 13. 9. 1968. godine. Zapisnik potkomiteta 39A sa sastanka održanog u Londonu od 3. do 7. IX 1968. godine.
IEC/TC 40 Kondenzatori i otpornici za telekomunikacione uređaje	Predlog preporuke za termistore sa negativnim temperaturnim koeficijentom. Predlog preporuke za definicije i ispitne metode koje se primenjuju na potenciometre. Oba predloga su upućena na glasanje do 31. IV 1969. Izmena br. 3, novembar, 1969, IEC publikacije 115. Preporuke za nemotane stabilne otpornike tipa 1. Cena: 3.— šv. fr. Predlog preporuke (prelazni) za stabilne nemotane otpremnike. Na glasanju do 31. 5. 1969. god.
IEC/TC 46 Kablovi, žice i talasovodi za telekomunikacione uređaje	Zapisnik sa sastanka potkomiteta 46B, održanog u Londonu od 7. do 11. 9. 1968. god.
IEC/TC 49 Piezo-električki kristali	Predlog preporuke za malo kućište za kvarc. Na glasanju do 31. IV 1969. god.
IEC/TC 51 Feromagnetni materijali	Izmena br. 2, IEC publikacije 125, oktobar 1968. Opšta klasifikacija feromagnetskih oksida i definicije pojmove. Cena: 6.— šv. fr. Dodatak 205 A IEC publikaciji 205. Proračun efektivnih parametara feromagnetskih delova. Cena: 4,50 šv. fr.
IEC/TC 59 Radna sposobnost električnih naprava za domaćinstvo	Izveštaj potkomiteta 59C sa sastanka održanog u Miljanu 13. i 14. maja 1968. godine.

KALENDAR ZASEDANJA

tehničkih komiteta, potkomiteta i drugih organa međunarodnih organizacija: Međunarodne organizacije za standardizaciju (ISO) i Međunarodne elektrotehničke komisije (IEC)

U ovoj rubrici objavljujemo nova sazvana i planirana zasedanja, prema informacijama iz žurnala ISO. Podaci o planiranim zasedanjima pod 2 su informativni; datumi i mesta ovih zasedanja biće objavljeni naknadno u tački 1 kalendarja.

Zainteresovana preduzeća, organizacije i ustanove, koje žele da na svoj teret pošalju svoje stručnjake na neko od ovih zasedanja treba da se obrate Jugoslovenskom zavodu za standardizaciju (Beograd, Cara Uroša br. 54) radi dobijanja potrebnih objašnjenja i uputstava.

Za učešće na zasedanju ISO i IEC potrebno je pismeno ovlašćenje Jugoslovenskog zavoda za standardizaciju, pošto je JZS u tim organizacijama učlanjen u ime naše zemlje.

I Sazvana zasedanja

3, 4, 5, 8, 10, 11. II	Pariz	IEC/TC 40	Kondenzatori i otpornici za elektronske uređaje
4, 8. II	Pariz	IEC/TC 52	Štampana kola
6—7. II	Pariz	IEC/SC 40A	Promenljivi kondenzatori
11—12. II	Prag	IEC/SC 21A	Alkalični akumulatori
11—14. II	Pariz	IEC/TC 56	Pouzdanost sastavnih delova i elektronskih uređaja
13—14. II	Prag	IEC/TC 21	Akumulatori
13—14. II	Pariz	IEC/TC 64	Električne instalacije u zgradama
24—28. II	Milano	IEC/SC 15C	Specifikacije
26—28. II	Pariz	ISO/TC 11/SC2	Parni kotlovi i sudovi pod pritiskom / Otpornost delova pod pritiskom
3—6. III	Milano	IEC/TC 63	Izolacioni sistemi
4—7. III	Đenova	ISO/TC 44/SC5	Varenje / Ispitivanje varenja
17—21. III	Amsterdam	STACO	Stalan komitet za proučavanje naučnih principa standardizacije
18—19. III	Štokholm	ISO/TC 58/SC2	Boce za gasove / Ventil
24—26. III	London	IEC/SC 17D	Niskonaponski aparati u metalnom oklopu

II Planirana zasedanja

Proleće 1969.	Diseldorf	ISO/TC 67	Materijal i oprema za industriju nafte i prirodnog gasa
Proleće 1969.	Prag	ISO/TC 102/SC2	Železne rude / hemijska analiza
Februar 1969.	—	ISO/TC 79/SC2	Laki metali i njihove legure / Anodizacija aluminiјuma
Februar ili mart 1969.	Hag	ISO/TC 11/SC3	Parni kotlovi i sudovi pod pritiskom / zavarene konstrukcije
14—16. IV	Bukurešt	IEC/SC24	Tipovi kućišta i načini hlađenja
16—18. IV	Pariz	ISO/TC 86/SC5	Rashladni uređaji / Konstrukcija i ispitivanje frižidera za domaćinstvo
28. IV—2. V	Filadelfija	ISO/TC 102/SC1	Železne rude / uzimanje uzoraka
Kraj aprila	Varšava	ISO/TC 27/SC2	Čvrsta mineralna goriva / Mrki ugljevi i ligniti
12—14. V	Milano	ISO/TC 86/SC2	Rashladni uređaji / Terminologija, definicije i oznake
12—17. V	Zagreb	IEC/SC 22B	Usmeraći sa poluprovodnikom
19 i 24. V	Zagreb	IEC/TC 22	Usmeraći
20—24. V	Zagreb	IEC/SC 22F	Jednosmerna napajanja stabilizovana elektronskim putem
2—4. VI	Oslo	ISO/TC 6/SC5	Papir, karton i celulozna pulpa / Sirovine za proizvodnju papira
2—6. VI	Njujork	ISO/TC 79	Laki metali i njihove legure
2—7. VI	Dablin	ISO/TC 35	Sirovine za boje, lakove i slične proizvode
2—16. VI	Moskva	IEC/TC 45	Električni merni instrumenti u vezi jonizujućih zračenja
2—16. VI	Moskva	IEC/SC 45A	Instrumenti za reaktore
2—16. VI	Moskva	IEC/SC 45B	Instrumenti za radiozaštitu

9—13. VI	Pariz	ISO/TC 20	Vazduhoplovstvo
9—14. VI	Štokholm	IEC/SC 17A	Aparati visokog napona
14. VI	Štokholm	IEC/TC 17	Prekidači i kontroleri
23—27. VI	Štokholm	ISO/TC 26	Bakar i bakarne legure
8. 11. IX	Minhen	ISO/TC 77	Azbest-cementni proizvodi
17—19. IX	Štokholm	ISO/TC 89/SC1	Ploče od drveta ili drugih lignoceluloznih vlaknastih materija / Ploče vlaknatice
30. IX—3. X	Vašington	ISO/TC 106	Materijal i proizvodi za zubarstvo
6—8. X	Vašington	ISO/TC 116/SC5	Ispitivanje kapaciteta aparata za zagrevanje prostora / Generatori toplog vazduha
Oktobar 1969.	Tokio	ISO/TC 4	Kotrljajni ležaji
Jesen 1969.	Tokio	ISO/TC 105	Čelična žičana užad

OBJAVLJENI JUGOSLOVENSKI STANDARDI

»Službeni list SFRJ« br. 35/68. od 28. VIII 1968.

	1 prim. din.
JUS G.S2.661 — Ispitivanje plastičnih masa 1968. Određivanje migracije omekšivača	3,50
JUS G.S2.662 — „ Određivanje migracije boje	3,50
JUS G.S2.721 — „ Uticaj pokretnog plamena na jednu stranu folije ili veštačke kože.. 1968.	4,50
JUS G.S2.722 — „ Određivanje zapaljivosti i brzine gorenja plastičnih masa u obliku 1968. folija ili tankih ploča	3,50
JUS M.B6.600 — Cevne spojke i priključci sa konično proširenim krajem cevi. Opšte odredbe 1968. i pregled	4,50
JUS M.B1.855 — Preklopne navrtke, srednje klase izrade, za cevne spojke i priključke sa 1968. konično proširenim krajem cevi. Oblik i mere	4,50
JUS M.B6.612 — Cevni nastavci za priključke. Oblik i mere	4,50
JUS M.B6.613 — Kolenasti cevni nastavci za priključke. Oblik i mere	4,50
JUS M.B6.614 — Cevni nastavci za spojke. Oblik i mere	4,50
JUS M.B6.615 — Kolenasti cevni nastavci za spojke. Oblik i mere	4,50
JUS M.B6.616 — Trokraki cevni nastavci za spojke. Oblik i mere	4,50
JUS M.B6.617 — Cevni nastavci za lemljenje. Oblik i mere	4,50
JUS M.B6.618 — Redukcioni cevni nastavci za spojke. Oblik i mere	4,50
JUS M.B6.619 — Trokraki redukcioni cevni nastavci za spojke. Oblik i mere	4,50
JUS M.B6.631 — Zaptivne kape za cevne spojke i priključke. Oblik i mere	3,50
JUS D.T4.061 — Konzervisanje drveta: 1968. „ Impregnisanje železničkih pragova po prostoj Ripingovoj metodi ..	4,50
JUS D.T4.062 — „ Impregnisanje železničkih pragova po dvostrukoj Ripingovoj metodi 1968.	3,50
JUS D.T4.063 — „ Impregnisanje železničkih pragova po poboljšanoj dvostrukoj 1968. Ripingovoj metodi	4,50
JUS D.T4.064 — „ Impregnisanje železničkih pragova po Betelovoj metodi punog 1968. napajanja	3,50
JUS D.A0.320 — Šumski znakovi. Obeležavanje granice i stabilizacija graničnih znakova: 1968. Klasifikacija	2,50
JUS D.A0.321 — „ Znak spoljne granice poseda	3,50
1968.	

JUS D.A0.322 — 1968.	„ Znak granice između šumsko-privrednih područja	3,50
JUS D.A0.323 — 1968.	„ Znak granice između gazdinskih (gospodarskih) jedinica	3,50
JUS D.A0.324 — 1968.	„ Znak granice između odeljenja u planinskim predelima	4,50
JUS D.A0.325 — 1968.	„ Znak granice između odeljenja u ravničarskim šumama	3,50
JUS D.A0.326 —	„ Znak granice između odseka (sastojina)	2,50

Navedeni jugoslovenski standardi obavezni su i stupaju na snagu 1. januara 1969. godine.

JUS K.R1.050 — Pribor za rotaciono bušenje: 1968.	Krune sa tankim zidovima (stijenkama)	3,50
JUS K.R1.051 — 1968.	„ Krune sa debelim zidovima (stijenkama)	3,50
JUS K.R1.052 — 1968.	„ Krune proširene (Tip B)	3,50
JUS K.R1.065 — 1968.	„ Spiralna svrdla	3,50
JUS K.R1.070 — 1968.	„ Krstasta (križna) dleta	3,50
JUS K.R1.072 — 1968.	„ Pljosnata dleta	3,50
JUS K.R1.074 — 1968.	„ Dleta »Riblji rep«	3,50
JUS K.R1.080 — 1968.	„ Bušaće šipke	3,50
JUS K.R1.081 — 1968.	„ Spojnice bušaćih šipki	3,50
JUS K.R1.092 — 1968.	„ Obložne (zaštitne) cevi	3,50
JUS K.R1.093 — 1968.	„ Papuče obložnih (zaštitnih) cevi	3,50
JUS K.R1.103 — 1968.	„ Spojnice za krune sa tankim zidovima (Tip B)	3,50
JUS K.R1.104 — 1968.	„ Sržne (jezgrene) cevi (Tip B)	3,50
JUS K.R1.107 — 1968.	„ Glave za sržne (jezgrene) cevi (Tip B)	3,50
JUS K.R1.108 — 1968.	„ Glave za sržne i sedimentne cevi (Tip B)	3,50
JUS K.R1.109 — 1968.	„ Sedimentne (taložne) cevi (Tip B i Tip Z)	3,50
JUS K.R1.117 — 1968.	„ Spojnice sa konusom za krune sa debelim zidovima (Tip Z)	3,50
JUS K.R1.119 — 1968.	„ Spojnice bez konusa (Tip Z)	3,50
JUS M.B0.069 — 1968.	„ Trapezni navoj za bušaći pribor (sistem Krelijus). Mere i tolerancije	4,50

Navedeni jugoslovenski standardi obavezni su i stupaju na snagu 1. septembra 1969. godine.

»Službeni list SFRJ« br. 36/68. od 4. IX 1968.

JUS D.T4.020 — 1968.	Konzervisanje drveta. Impregnisanje železničkih pragova. Opšti uslovi..	6,50
JUS G.S2.131 — 1968.	Fizikalna ispitivanja gume. Određivanje odbojne elastičnosti.....	4,50
JUS G.S2.132 — 1968.	Ispitivanje gume. Otpornost gume prema atmosferskim uticajima.....	6,50
JUS G.S2.133 — 1968.	Ispitivanja gume. Stvaranje mrlja na organskim premazima i plastičnim masama dejstvom gume	3,50

JUS N.R4.020 — Telekomunikacije i elektronika 1968.	Sklopke sa naglim dejstvom. Definicije i opšti uslovi	5,50
JUS N.R4.021 — „ Sklopke sa naglim dejstvom. Metode merenja 1968.	13.—
JUS N.R4.062 — Konektori za frekvencije do 3 MHz 1968.	Električke karakteristike i tipska ispitivanja pravouglih 8-, 12-, 16-, 20- i 30-polnih konektora sa nožastim kontaktima	6,50
JUS N.R4.063 — „ 1968.	„ Pravougli 8-, 12-, 16- i 20-polni konektori sa nožastim kontaktima. Mere, montaža i ispitivanje	7,50
JUS N.R4.064 — „ 1968.	„ Pravougli 30-polni konektor sa nožastim kontaktima. Mere, montaža i ispitivanja	5,50
JUS N.R4.065 — „ 1968.	„ Granična merila za pravougle 8-, 12-, 16-, 20- i 30-polne konektore sa nožastim kontaktima. Mere i materijal	3,50
JUS N.R4.072 — „ 1968.	„ Električke karakteristike i tipska ispitivanja pravouglih minijaturnih 10-, 16-, 20-, 26- i 39-polnih konektora sa nožastim kontaktima	6,50
JUS N.R4.073 — „ 1968.	„ Pravougli minijaturni 10-, 16-, 20- i 26-polni konektori sa nožastim kontaktima. Mere, montaža i ispitivanja	7,50
JUS N.R4.074 — „ 1968.	„ Pravougli minijaturni 39-polni konektor sa nožastim kontaktima. Mere, montaža i ispitivanje	4,50
JUS N.R4.075 — „ 1968.	„ Granična merila za pravougle minijature 10-, 16-, 20-, 26- i 39-polne konektore sa nožastim kontaktima. Mere i materijal ..	3,50
JUS M.B1.125 — Vijci sa niskom cilindričnom glavom sa šestostranom rupom, fine klase 1968. izrade	5,50
JUS M.B1.607 — Visoke šestostrane navrtke, srednje klase izrade 1968.	3,50
JUS M.B1.620 — Visoke šestostrane navrtke sa vencem, srednje klase izrade 1968.	4,50
JUS M.B1.630 — Krunaste navrtke za opštu primenu 1968.	4,50
JUS M.B1.631 — Krunaste navrtke, srednje klase izrade 1968.	5,50
JUS M.B1.632 — Krunaste navrtke, srednje klase izrade, sa finim navojem 1968.	5,50
JUS M.B4.210 — Tehnički propisi za izradu i isporuku eksera za zabijanje pištoljem 1968.	6,50

Navedeni jugoslovenski standardi obavezni su i stupaju na snagu 1. I 1969. god.

JUS D.A0.200 — Šumsko-privredne karte: 1968.	Tipovi šumskog zemljišta. Boje i oznake	3,50
JUS D.A0.210 — „ Oznake uzgojnih i glavnih seča 1968.	2,50
JUS D.A0.220 — „ Šumske saobraćajne objekti. Oznake i boje 1968.	7.—
JUS D.A0.230 — „ Sastojinska karta. Sastav, starost i drvna zapremina 1968.	3,50
JUS G.C4.121 — Profili za karoserije drumskih vozila: 1968.	Ukrasno-pokrivni profili, gumeni, za odbojne letve po JUS C.L2.211	4,50
JUS G.C4.122 — „ Podložni profili, gumeni, za stope odbojnih letvi po JUS C.L2.216 1968.	4,50
JUS G.C4.123 — „ Gumeni odbojnik 1968.	4,50
JUS G.C4.125 — „ Noseći profili, gumeni, za ugrađivanje i zaptivanje okna 1968.	6,50
JUS G.C4.126 — „ Usadni profili, gumeni, za ugrađivanje i zaptivanje okna 1968.	5,50
JUS G.C4.127 — „ Zaptivni profili za vrata, gumeni 1968.	4,50
JUS B.E4.210 — Laboratorijsko posuđe i pribor od stakla 1968.	Čaše, laboratorijske, visoke	2,50

JUS B.E4.211 — 1968.	Laboratorijsko posude i pribor od stakla „ Čaše, laboratorijske, niske	2,50
JUS B.E4.212 — 1968.	„ Epruvete, hemijske	3,50
JUS B.E4.213 — 1968.	„ Tarionici sa tučkom	3,50
JUS B.E4.214 — 1968.	„ Posude za isparavanja sa ravnim dnom	3,50
JUS B.E4.216 — 1968.	„ Satna stakla	2,50
JUS B.E4.217 — 1968.	„ Levci sa kratkom cevi	3,50
JUS B.E4.218 — 1968.	„ Levci sa dugom cevi	3,50
JUS B.E4.219 — 1968.	„ Tikvice za destilaciju, sa cilindričnim vratom	3,50
JUS B.E4.220 — 1968.	„ Tikvice za destilaciju, po Engleru i Sayboltu	3,50
JUS B.E4.221 — 1968.	„ Tikvice po Kjeldalu	3,50

Navedeni jugoslovenski standardi se primenjuju od 1. I 1969. god.

»Službeni list SFRJ« br. 39/68. od 25. IX 1968.

JUS K.D2.500 — 1968.	Konične drške glodala i pribora za glodalice	4,50
JUS K.D2.501 — 1968.	Trnovi sa Morze-konusom za glodala sa poprečnim žlebom, kratki	5,50
JUS K.D2.502 — 1968.	Trnovi sa konusom 7/24 za glodala sa poprečnim žlebom, kratki	5,50
JUS K.D2.505 — 1968.	Povlačni prsten za kratke trnove za glodala	3,50
JUS K.D2.510 — 1968.	Trnovi sa Morze-konusom za glodala sa uzdužnim žlebom, kratki	5,50
JUS K.D2.511 — 1968.	Trnovi sa konusom 7/24 za glodala sa uzdužnim žlebom, kratki	5,50

Navedeni jugoslovenski standardi obavezni su i stupaju na snagu 1. I 1969. god.

Izdavač: Jugoslovenski zavod za standardizaciju — Cara Uroša 54 — Beograd, telefon broj 26-461
Odgovorni urednik: Slavoljub Vitorović, dipl. inž.
Cena pojedinom primerku n. din. 10.—. Godišnja preplata n. din. 80. — Preplatu slati neposredno na
adresu prodavnice Jugoslovenskog zavoda za standardizaciju, Beograd, ul. Kneza Miloša br. 16, pošt. fah
br. 933 ili na žiro račun br. 608-636-175-10.

41

428/1969

700017171,2

C0BISS 0